

Title -	अमृत
Accession No -	Title -
Accession No -	
Folio No/ Pages -	54/108
Lines-	
Size	
Substance Paper -	
Script Devanagari	
Language -	संस्कृत
Period -	
Beginning -	नादित्वेति चतक
End -	पदस्यैतिरिति
Colophon-	
Illustrations -	
Source -	
Subject -	व्याकरण
Revisor -	
Author -	
Remarks-	अपूर्ण

नदितेन त्रिसकारकस्य पिंडोतद्वैपर्य्यस्य एमेवेति श्रयोरे इति सूत्रे श्रयोरिति द्विचवनंतं स्ववि
धेयस्य सस्मिन्नुद्देश्यता प्राप्त्या तत्प्राप्तये इति न तदस्यो मानम् न च तत्र सहिवहोरोदितितय
रत्तमामर्थ्यान्तद्विद्विरिति वाच्यम् अशाब्दत्वात् अतत्कालप्रत्याह्वनैरेव न पादमर्प्यादया ला
भात् एतेन सद्यप्येव सर्वथ स्पष्टित्वे ज्ञाते लक्ष्मणे दातुं नदित्वमित्यपास्तम् **विकारात्**
एवं मकारेणैव यो कारेणैव तिलक्ष्मणे ददोषा मित्यादावपि प्रत्येनोक्तभाष्यविरो
धात् विकारात्वात् न च नोनलक्ष्मणे तु ममाप्यस्तेवेति दिक् इति द्वित्वमपीति एतेनाष्ट
मिकवर्णाद्वित्वे स्थानाद्वित्वमितिलक्ष्मणे दोषास्तीति परास्तम् यद्वित्वे स्यात्प्राप्त्यापत्तेः वस्तु
नस्तथाष्टद्वित्ववगम्याने द्विर्वचनमित्यन्यत्र निरूपितम् प्रत्याख्यातमिति अनभासम्
प्रियेयो नर्थकः अदसिवावचनात् नोदपतेर्नोनावेत्यादौ न दोष इति भाष्यम् पद

Title - अक्षरानु
 Accession No - Title -
 Accession No -
 Folio No/ Pages - 54/108
 Lines -
 Size -
 Substance Paper -
 Script Devanagari
 Language - संस्कृत
 Period -
 Beginning - नदित्वेन त्रिसकारकस्यापि
 End - - - पदस्यैतदितित्त दद्यात्कथं पंचमी तप्ये
 Colophon -
 Illustrations -
 Source -
 Subject - व्याकरण
 Revisor -
 Author -
 Remarks - अपूर्ण

नदित्वेन त्रिसकारकस्यापि द्वौ तद्वै पर्थ्यस्य एमेवेति श्रयो रशितिसूत्रे श्रयोरिति द्विचवने तस्य वि
 येयस्य सस्मिन्नुद्देश्यत्वात् प्राप्त्वा तत्राप्तये इति न तदस्यो मानम् न च तत्र सहिवदोरोदितितय
 रत्तसामर्थ्यात् न ह द्वे इति वाच्यम् अशाब्दत्वात् अतत्कालप्रत्या ह्यत्रैव न पादमर्थ्यादया ला
 मात् एतेन स्रष्टायास्ये पूर्वयस्य द्वित्वेज एतेन लक्ष्मभेदात् न दित्वमित्यपास्तम् विकारात्
 पूर्वमकारस्येदानीमोकारस्येति लक्ष्मभेदस्येदोषा मित्यादावपि एतेनोक्तभाष्यविरो
 धात् विकारात् नानुपूर्व्येकोनलक्ष्मभेदममाप्यस्तेवेति दिक् इति द्वित्वमपीति एतेनाष्ट
 मिकवर्णादित्वे स्थाने द्वित्वमितिलक्ष्मभेदोस्तीति परास्तम् यददित्वे स्यात्प्राप्त्यापत्तेः क्त
 नस्तथाष्टद्वित्ववन्तस्थाने द्विर्वचनमित्यन्यत्र निवृत्तम् प्रत्याख्यातमिति अनभासम्
 त्रिषेयोऽनर्थकः छन्दसि वा वचनात् नोदपत्तेर्नोनावेत्पादौ न दोष इति भाष्यम् पद

नदितेन त्रिसकारकस्यापि द्वौ तद्वैपर्य्यस्य एवेति श्रयोरे इति सूत्रे श्रयोरिति द्विचवनेन तस्य वि
 धेयस्य सस्मिन्नुद्देश्यत्वात् प्राप्त्या तस्यामये इति न तदस्यो मानम् न च तत्र सहिवद्गोरोदितितय
 रत्नसामर्थ्यान्तर्हर्दि रिति वाच्यम् अशाब्दत्वात् अतत्कालप्रत्या हर्तृरेव न शब्दमर्थ्यादया ला
 भात् यत्नेन स्रज्यापासोऽर्ध्वयस्य द्वित्वेज एते लक्ष्मभेदात्पुनर्द्वित्वमित्यपास्तम् विकारादु
 र्ध्वमकारस्येदानीमोमोकारस्येति लक्ष्मभेदस्येदोऽप्यामित्यादावपि प्रत्येनोक्तभाष्यविरो
 धात् विकारात्तानुपूर्व्येकोनलक्ष्मभेदस्येति दिक् इति द्वित्वमपीति यत्नेनाष्ट
 मिकवर्णाद्वित्वे स्थाने द्वित्वमितिलक्ष्मभेदोऽस्तीति परास्तम् यद्वित्वे स्यात्प्राप्तत्वापत्तेः वस्तु
 नस्तथाष्टद्वित्ववन्तस्थाने द्विर्वचनमित्यन्यत्र निवृत्तमित्यत्र प्रत्याख्यातमिति अनभासम्
 निषेधोऽनर्थकः छन्दसि वावचनात् नानुपत्तेर्नानावेत्यादौ न दोष इति भाष्यम् पक्ष

श २.

३१

सैकाचोदितेकृतेएकाव्यप्रदेशोदे तोरचोदिरुक्ततात् अनेनन्यायेनाचः पुनर्दिताप्राप्ता
वयवान्नरसैकाचत्वाभावेनतद प्रहृतोतद्व्यर्थमितिचतदाशयः केपदेनोक्तः केपद
दिभिरिति अत्रारुचिवीजंतुभाष्यप्रामाण्येनतेषामनभिधानेस्तोतिणोपारितिसूत्रस्थः
सोष्यतेः सन्सोष्यतेः इतिमाष्यप्रयोगोपिछान्दसउत्पाङ्गः दृषाणामानन्त्ये
दृषाधिक्यमित्यर्थः तदाहनवतोक्तिरसंगतैवेति संकारद्वितेः इति अचरयतीव च्छिन्न
सम्पलक्षणेनैकस्मिन्कारे प्रहृतावपितादृशेसकारेलक्षणेमेदात्पुनः प्रहृतिर्भवत्येवेति
भावः एवेमंप्रसारणादिवियोगात्वावच्छिन्नमुद्देश्यमितिलक्षणेमेदाद्यावड्देश्येपुनः प्र
हृतिर्भवत्येवेति न संप्रसारणे इत्यादिवैयर्थ्यमिति बोध्यम् तदपिनेति यद्योद्देश्यपक्षेऽप्य
नुक्तासामान्येनयडुक्ततदपिनत्यर्थः तस्मादिहेति यणोमयइत्यत्रेत्यर्थः विसर्जनीयम्

त्रभाष्यात् कार्यकालपक्षेपि त्रिपाद्यात् दृष्टान्तिरिति । लभ्यते मूलतः कैपदानुसारेणेति यरे
 संप्रसारणस्यानिकस्येति स्थानेपातस्येति शेषः साक्षात् संप्रसारणस्यानिकपूर्ववृत्तादेर्हल
 अपारंभसामर्थ्यादल्लियो स्थानित्वाङ्गीकारेपि पूर्ववृत्तपोत्तरं प्रवृत्तस्य हलश्रुतिदीर्घस्य स्थानि
 निवृद्धवेन संप्रसारणात्वेमात्ताभावश्चतिभावः द्वित्वेनेति यणो मयश्चति प्राप्तत्वेत्यर्थः ।
 द्वित्वप्रकरणोऽति तथाच भाष्ये रेकस्यानुनासिकपरं सवर्णद्विवचनप्रतिषेधोक्तव्यः स
 र्त्तपत्तिः ऊङ्गरेयेन भद्रद्भद्रः न वक्तव्यः रेफोष्माणो सवर्णानसंतीति नेमौरे हौकार्यि
 णो किं तर्हि निमित्तं द्विवचनस्येति अन्यथा वचनारंभे द्विवचनमात्रस्य निषेधेन फलभेदे
 प्रत्याख्याना नापत्तेः साक्षाच्छ्रुतेन विशेषशब्दबोधितेन यत्र यत्र द्वित्वनिमित्तत्वे तत्र स
 र्वत्र वाक्योत्तरेणानचीत्यनेन कार्यित्वप्रसक्तेरनेव काशेन ते भाष्यप्रामाण्यात्सामान्यत

न

श २
३२

यत्वेकार्यित्तं वाच्यत इति भावः न वाच्यत इति इदं च व्यक्तियक्षेया वक्ष्यके अन्यथा कः सर्वोऽ
न्येतत्पर्यालोचनया श्रीशङ्करादे विषयकयण शास्त्राभावकल्पनवत्त्वेन हवाकोऽकः स्या
निवत्तुश्रवणात्तद्विषयकलक्षणाभावेऽप्येव कल्पनं स्यादिति स्पष्टमिकोपलब्धी तत्र कैपट
कैपटनि ~~यत्र~~ अत्रासुचिर्वीजेत अत्रस्थानिवत्तुस्य नानवकाशात्तमध्वत्रत्यत्र
निमित्तत्वाप्राप्त्या तत्रस्थानिवत्तुस्य चारितार्थ्यात्तत्र कौण्डिन्यन्यायोऽप्यनवकाशविष
यप्रवेति स्पष्टं तद्वैष्वामादेरिति सूत्रे भाष्ये तदप्राप्तिर्योग्यविषयाभावश्च पंचानवकाशा का
तमेतद्विषये च तत्र कौण्डिन्यन्यायो विधेयविषयप्रवविशेषविहितेन सामान्यविहितेन वा
च्यत इत्यभिप्रेत्य वदन्त आदिवाच्यं अहर्षवोच्यते न निमित्तत्वादेरपि विधेयत्वात् न
हि निमित्तवत्तत्तमपि मानान्नरसिद्धमिति दिक् एकमेवेति यण्त्वाग्वर्तियरोद्धित

ति

प्रथमद्वयभेदाभावादितिभावः वकारस्तु नात्रान्वयानतिरिक्तिस्थानकादेशलाभेनाधिकस्या
 नकस्याप्रवृत्तेः लग्नसूत्रस्य भाष्यविरोधे नेदृशानामनभिभिधानमिति तत्तं आत्मीयं इति
 आङ्-पूर्वाहतेर्वाङ्गलकानिप्रत्ययः यन्मयः कोटी उच्यते आर्तिः पीडा यत्तुष्टोद्यो रित्यमरे
 नकाररहितः पाठोदृश्यते अतिरिक्तिनत्रपादान्तरम् वार्तिकेनेत्यजेन तस्य वाचनिकत्वे
 सूचितं पूर्वसूत्र इति वातज्ञानाय तत्पर्यालोचनस्यावश्यकतादितिभावः ऋथेदं स्पेति
 नचद्वित्वमिन्ने पूर्ववत्कर्तव्ये परमसिद्धमित्यर्थे केन पूर्वत्रासिद्धमद्वित्वे इत्यनेन पातयका न
 रद्वित्वे जज्ञेदस्पेति वक्तुं सूचितमिति वाच्यं फले विशेषाभावेन तदनन्तरात् नह्यत्र ज्ञा
 एतात्पूर्वमनन्तरं वाद्वित्वेदृष्ये विशेषोक्ति नदनन्तरं जज्ञेत्प्रवृत्तेः सत्वात् यत्र पूर्वत्रासिद्ध
 प्रवृत्तौ तन्निषेधे वा फले विशेषस्तत्रैवास्याः परिभाषात्वेन प्रवृत्तेः यद्वायस्पेति तस्या

श २-

३३

यस्यानिकस्ये तथ्यतिदिक् नञ्जलाविति सूत्रेति ह्येव रदहूत्रशेषे चे त्वपि वो यम् अ
नक्तेरिति ह लोपमामित्यत्र मरो मरीत्यत्र वेति भावः ज्ञापकमिति उभयत्रापि विक
ल्पान्न ह्यत्राविति भावः लोपस्य हीति लोपमात्रस्येत्यर्थः लोपापवाद इति आरंभसाम
र्थ्यादिति भावः ज्ञापकान्तरमिति आणदित्स्त्रस्यमाणग्रहणं हलः परस्म्यपरो लोपो
वेकल्यक इति सामान्यापेक्षमाश्रयणीयमिति भावः तस्य ह लोपमामिति विशेषोपे
क्ष्यते आह व्याख्यानमेव चेति यदित् ह लोपमामित्यत्र विकल्पसिद्धं कृत्वा हितस्य
तद्विषये वारितार्थ्येन मरो मरीत्यत्र तदनुवृत्तौ शरो वीति ज्ञापकस्य तस्य ते तदा स
मगेव परे तु प्राचा भाष्यसंमतिरेव प्रामादिकस्तद्भाष्यस्योभयविषयतया प्रवृत्तेः
असंभवादिति न च आश्रयतीति ओर्जनस्य ओर्जनौ रित्यादाववेः का वृत्त्यागणे परादि

वत्तेनोदतात्संभवोस्ति नच हृदिरेचीति सिद्धिः आमाडेऽश्वेत्यनेन वायात् अनेन तस्मा
 मर्थ्यात् द्वायत इति वाच्यम् तस्यानभिधानादिति वाच्यम् किंच आमाडेऽश्वेत्यनेन
 यकल्पनाये द्वायासामर्थ्येन लक्षान्त्रोत्थेन चैवीत्यसम्बन्धकल्पनेनोचिता द्रष्टेकृते
 इति हृदोऽपूर्वमित्यादिवाणीपरिभाषयेति भावः अन्यत्वादिति नवाचः परस्मिन्निति स्या
 निवत्तेनैजादित्तुल्यमेष्ट्वपरिविधित्वात् पूर्वस्यैव विधौ हि सः मध्ये पवादत्वायेनागु
 णोवायित्वे द्वे वस्यात् उपैयत इत्यादौ तत्परत्वात् पूर्वस्यैव विधौ हि सः मध्ये पवादत्वायेनागु
 णोवायित्वे द्वे वस्यात् उपैयत इत्यादौ तत्परत्वात् पूर्वस्यैव विधौ हि सः मध्ये पवादत्वायेनागु
 यतेरादेशाभावेन नस्थानिवत्तेन तत्त्वम् नस्यादिति नचोत्तरनिर्दीत्यस्यैव तस्याङ्गस्य
 लोप इत्यर्थः सचालो न्यपरिभाषयान्तस्य एवैव प्रकृतेन दोषः सर्वे सर्वपदादेशा इति
 न्यायेनैवीत्यस्यैव विधौ इत्यादेशात्तेन स्थानिनोऽप्यतया देशोपि स्थानिवद्भावेनावयव

श २-
३४

एतत्तत्स्य सुलभतादिति वाच्यम् अलोत्पपरिभाषयानिर्दिष्टमानपरिभाषया चणोरिति
 तस्य एतत्तत्स्य सुलभतादिति वाच्यम् अलोत्पपरिभाषयानिर्दिष्टमानपरिभाषया चणोरिति
 एतत्तत्स्य सुलभतादिति वाच्यम् अलोत्पपरिभाषयानिर्दिष्टमानपरिभाषया चणोरिति
 एतत्तत्स्य सुलभतादिति वाच्यम् अलोत्पपरिभाषयानिर्दिष्टमानपरिभाषया चणोरिति
 एतत्तत्स्य सुलभतादिति वाच्यम् अलोत्पपरिभाषयानिर्दिष्टमानपरिभाषया चणोरिति
 एतत्तत्स्य सुलभतादिति वाच्यम् अलोत्पपरिभाषयानिर्दिष्टमानपरिभाषया चणोरिति
 एतत्तत्स्य सुलभतादिति वाच्यम् अलोत्पपरिभाषयानिर्दिष्टमानपरिभाषया चणोरिति
 एतत्तत्स्य सुलभतादिति वाच्यम् अलोत्पपरिभाषयानिर्दिष्टमानपरिभाषया चणोरिति
 एतत्तत्स्य सुलभतादिति वाच्यम् अलोत्पपरिभाषयानिर्दिष्टमानपरिभाषया चणोरिति
 एतत्तत्स्य सुलभतादिति वाच्यम् अलोत्पपरिभाषयानिर्दिष्टमानपरिभाषया चणोरिति

नपापादित्यर्थः अंसगतैवेति एतेनाभिर्योगादिति शंका प्रकृत्यर्थविशेषकत्वेन समा-
 धानरूपावयवस्थाः संसर्गैव स्यात् तदुक्तरीत्या राशयिके पत्वा प्राप्तेरित्यर्थः तदेवा-
 हकोद्गीति विग्रह इति समस्य मानपदसद्वयवोधकमित्यर्थः ततश्चाविति अतश्च
 निवृत्ताविति विहिते इत्यर्थः अन्तरंगेणेति प्रथमप्रवृत्तिकेनेत्यर्थः समर्थग्रहणे
 न कृतसंयुक्तकार्यादेव तद्विज्ञातत्वात् तद्विषयेऽक्तवृत्तपरिभाषाया अप्रवृत्तेऽस्मा-
 दस्यासत्ताच्चेति भावः चरितार्थत्वादिति तदचटकोद्गीतिशब्दस्य कल्पितार्थेना-
 प्यर्थवत्ताभावेन तत्रैतत्सूत्राप्रवृत्तेऽप्यपि बोध्यम् ज्ञापकमितीति भाजो राजे-
 रण्यसत्त्वेन राजिग्रहणेनैव सिद्धे सत्त्वार्थसत्त्वज्ञापकमिति भावः तस्याभूतस्यै-
 वेति फलदेवेत्यर्थः राज इति पठितेति न चैवमनवन्त्यनिर्देशाद्राश्यादौ

शर-

३५

यडः लुकिष्यते न स्यादिति वाच्यं यडः लु कश्चान्दसत्तात्परि तथा शोयेत्पस्यानित्यता
 च भाषेत स्यात्तु कत्वाच्च पतेन फणादितेन ग्रहणे गणनेन ग्रहणाद्यडः लुकेन स्या
 दित्यपास्तम् गणानिर्देशाभावाच्च एदविभ्रादित्यादौ राज्ञत्वेन भूतपूर्वं गत्वा रा
 शब्दपूर्वकजृथातोः किपिनिष्पन्नराज्यशब्देन प्रसङ्गेन घत्वेन सूत्रे राज्ञ इत्यन्ता न
 सिकस्य पादात् सीरदेवोक्तमिति अत्रारुविचीजंतु ब्रह्मादिसाहचर्येण यातसे
 शकराजे ग्रहणे स्यादिति भ्राजिग्रहणस्यावश्यकत्वं किंच भ्राजन्तर्गत राजेर्न क्र
 कारान्न वेथत्वं तस्य सदा यान्न वेथत्वं दिति भाष्यादिविरुद्धमिति तदनुक्तत्वादिति
 भावः गतार्थमिदमिति पूर्वपदयोरिति द्विर्वचननिर्देशो नोभयोरपि प्रत्येक
 स्थानिवत्तादिति भावः एवं च प्रार्थ्यतीत्यादौ विसर्गवारणायज्ञापकाप्रयणमपि

10

नकार्यम् यतस्तत्रस्थानिवत्ते नरेफानेपदत्तेडुर्लभंतस्तस्थानियर्मताभावात्
 आन्तमानिकवचनकलनयाप्रच्छतीत्यस्य प्रार्थ्यादेशोत्तममदायेप्रशब्दधर्मीणा
 स्थानिवत्तेनलाभेपिप्रादित्यत्रतदलाभेनरेफेपदानात्तस्यडुर्लभतादितिवाच्यम्
 नवेति वार्णाश्रये विधावन्तादितद्भावप्रतिषेधोवाच्यइत्यस्यव्याख्यातमेतत् न
 वावक्तव्यं तादृशस्यवर्णमात्रहृत्त्रियर्मस्थानेनातिदेशाभावादितितदर्थः पूर्वस्य
 परस्यवसमदायस्यात्तादिभावावर्णाभ्यांष्टयगवस्थिताभ्यांयेववहारांप्रातिपदिक
 तत्कृत्वन्तत्प्रत्ययतादपलेक्यतेकादेशस्यापिभवेतीत्यर्थात् अतएवतत्कवि।
 इवचनंचरितार्थम् अन्यथापीत्येतादौद्वयप्रयुक्तत्वंकसिद्धिरसिद्धवचनंचैपर्थ्यं
 स्पष्टमेव अतएवद्वयाभिरित्यत्रैवेतिदिक अत्रवेति स्रज्जतइत्यत्रप्रार्थ्यतीत्य

रव

श १-

३६

नि

त्रचेत्यर्थः आद्येविशिष्यकृत्तशब्दतृतीयासमासासायेक्षतेनान्ये उपसर्गत्वयात्
 त्वादिसायेक्षतेन ह्येव हिंसादिमिभावः अचोराजनन्यमिति अचोराजनन्यमिति
 मित्तमित्यर्थः यश्चात्प्रवर्तमान इति अन्तरंग इत्यर्थः अच्युतत्वकोरिति सूत्रस्य तत्र ३
 दणोच्चापकमन्यथाधीत्येत्येतेषां प्रवृत्तये पूर्वसमासे जाते तत्र संहितायानित्य
 तात्पर्यं त्रियर्थं तमेव संहितायावस्थानासंभवेन यकादेशोऽप्यपि तु गपेक्षयाय
 दद्यसंवेयिवर्णदयापेक्षेकादेशस्य वदिरंगतया सिद्धत्वेन तद्वैयर्थ्यस्यैव ता
 त्रयश्चात्प्रवर्तमानेतत्त्वो नानन्यमित्तककार्यत्वान्न दोषः अजानेत्यमिति
 अचोराजनन्यमित्यर्थः पत्नीयेति यदर्थक्रियापुक्ता इत्यर्थः अस्तुत्वादिति
 भाष्यकारादिमिरिति शेषः उन्नयार्थमिति तेनाद्यर्थात् भिद्यः पंचतीत्यादि सिद्धिः

12

अतो गणः अतः अर्थः मितिकाचित्कोऽर्थात् : चिन्त्यप्रयोजनमिति न च शिवायेत्य
 ज्ञाणो प्रगल्भस्य ननुनामिकत्वे तदनुकरणे ततः परमो मिथ्यस्यो माडेऽश्वेति परद्रुपे
 ननुनामिकाभावात् अर्थपरस्य दृष्टं दृष्टं तादृशं यस्यास्यादिति द्रुपग्रहणम् स्पष्टं चेद
 मैत्रौ नित्यत्र भाष्ये कैपटे चेति वाच्यम् तद्वत्कोटुरिति सूत्रभाष्यरीत्या गणस्य श
 ब्दादिवद् परताभावेन रूपग्रहणेन व्यावृत्तेः द्रुपशब्देन च श्रावणज्ञानविषयो
 वयवसंस्थानवान् अतएव तद्वत्सूत्रेन हि सरो द्रुपवानित्युक्तम् वर्णद्रुपावयव
 संस्थानमेव शब्दस्य द्रुपे तद्वत्तथैव शब्दस्य द्रुपमिति व्यवहारः स्वरक्तनतद्वानिति
 शब्दादिवत् शब्दस्य द्रुपमिति तदर्थः तत्र सूत्रे द्रुपातिदेशो स्यातिदेशो न स्यादि
 त्यपक्रमेदसक्तम् परः किं गणको भवतीत्याकाशायास्थानि गणक इति लभ्यते

13

श. २.

३७

तत्रोभयगुणकस्यासंभवादेकस्यानन्तरतमत्वात्तदुक्तस्योपस्थित्यात्तस्यैवमिदेषु प
रशब्देन प्रयोगस्थस्योपस्थितस्य ग्रहणम् प्रयोगे च गणो भेदकपक्षशास्त्रे परमञ्चारितो
गणोऽभेदको नतु प्रयोगे इति परशब्देनोपस्थिताननुनामिकस्यैवैकस्यानन्तरतम
त्वाद्विधिः यत्र स्थानि द्वयगुणकसंभवात्तत्र स एव स्वरितान्तसूत्रस्याप्यशब्दस्य निपा
तत्वात्तदुदात्तेन त्र्यंशब्देनोमादेशेन रित्येकादेशः सूत्रस्याप्यमिति स्वरित इति तस्यादित
इति सूत्रे भाष्ये कैपटयोरुक्तम् यच्चो जिति सूत्रे एकादेशोच्चारण इत्यादौ दीर्घग्र
हणकर्तव्यं त्रिमात्रचतुर्मात्राणां त्रिमात्रचतुर्मात्राच्चादेशाभाभूवन्निति भाष्य
कृतांतेः कः सवर्ण इत्यं योगविभागेनैकः पूर्वपरयोरित्यो निर्दिष्टः सदीर्घ
इति व्याख्यानेपचतीत्यत्र दोषमाशङ्क्येकदेशिनोक्तम् रूपग्रहणात्परस्ययादृश

३२४

रूपे इत्यादिभाष्ये तत्र ह्यस्य रूपत्वाभिमानेन सिद्धान्ते तस्यार्थमेव रूपग्रहणमि-
 तितत्रैव भाष्ये सूचितं उक्तो गणोति सूत्रस्यैकपटलचिन्त्य एव तत्रैक परिभा-
 षाभावे जने गणो ननु नासिकः स्यादिति शङ्किते परह्येण शुद्धो भविष्यतीति भाष्ये-
 उक्तम् तस्य मङ्गलं त्रीत्येवोपपन्नरिति दिक् नावल्लभोपदेति पाठेन ह्यन्तो भङ्ग-
 द्रभसादिति ह्येतो भवन्ति व्याख्याने वार्तिकशब्दस्य पूर्वनिपाता यतिरित्याहुः वि-
 षये इति शक्यत्वादिष्विति विषयसप्तमीति भावः अत आदेति ईदृश व्याख्यान-
 तो लब्धमाहेत्यर्थः आहुरिति अत्रा रुचिर्वीजं तव च न ह्यव्यापारो व्यर्थः पृषो-
 ढादित्वादिलोपेनैव सिद्धेरिति देशविशेषाणामिति देशविशेषशब्दस्य योगि-
 कत्वेन जातिवाचकत्वाभावादिशेष एतन्वाजातेरिति न निषेध इति बोध्यः

श २-

३८

कुलस्पादेतिकर्मणः शेषतः विवक्षायां यदीत्यथा कर्मण्यणि कुलादीति स्पात् किंचि।
 त्ताम्पे नेति तदभावे हि भग्नदंताद्युच्चारिता व्यक्तशब्देऽप्यस्पादव्यक्तत्वे चार्थवोध
 जनकत्वेनैविवक्तं शब्दमिति भावः निरालम्बनत्वादिति अद्भुतं तद्विन्नवाह्यत्वं
 मित्यर्थं सवालैरपि सूत्रेण तेनातः किमिति प्रश्नस्य दीते मा भूत् वटकमस्तत्तत्र
 त्रचमाम्भेदिति उन्नरस्य च निरालम्बनतमिति त्वर्थः शब्दाधिकारेति तदाश्रयणा
 ज्ञातशब्दस्यार्थं भाविष्यतीति भावः तदापि स्यादिति एकदेशविकृतन्यायेनाच्छे
 दत्वादिति भावः जशत्तशास्त्रस्येति अनुकार्यान्तरकरणयोः भेदेऽप्यदाततया ज
 शत्तपीत्यादिः तदसिद्धत्वेनातयवसत्वादिति भावः ननु पुनरद्भुतं तदुक्तं सिद्ध
 तमपि वाच्यतामत्राह नाम्नेडितेति उदाहरणस्य हत्यादिस्थान्तरानुकार्यान्तर

16

करणयोरिति सर्वत्र जज्ञत्त प्राप्नो दाहरणा संभवा शंकायां सित दुक्तैरिति बोध्यम्
 उत्तरग्रंथेति नाम्नेडितस्यैतस्य पटत पटदितोत्तुदाहरणपरग्रंथेत्यर्थः ननु सग्रं।
 योजज्ञत्तासिद्धतेन योज्यमिति चेत्तत्राह जज्ञत्तेति तस्यासिद्धतया पररूपेणैव भवित
 मिति जज्ञत्तस्याप्रवृत्तिलक्षणो वायः एवं च यदा जज्ञत्तवशादान्नत्वमिति ग्रन्थाम्
 ङ्गतिः सेयमुभयतः याशारङ्गुरिति भावः दिगिति दिर्थस्तु अपदान्तादित्यनुहत्से
 वजज्ञत्तविषये व्यावृत्तिसिद्धेः पुनरङ्गुदाहरणार्थमेव यत्तेन पुनरङ्गुदाहरणं प्रातत्तात्
 त्वविवक्षाद्वारा जज्ञत्तविषयः भेदविवक्षायां मेव यथास्यान्नतमेदविद्यायां जज्ञत्त
 विषयेऽत्यर्थकमित्यपास्तम् ममाङ्गुदाहरणं तद्व्यायिकाकारानित्यत्वज्ञापना
 र्थमिदिक सूचयमिति जातिपक्षाप्रयोगे यथासंख्येनेष्ट सिद्धिरिति भावः

ति

श-२-

३५

एवंगीत्यायथासोत्यमिकोपणचीत्यत्रापि बोध्यमिति सूचितं नङ्गाप्येत्यादि तत्त्वास्पृष्ट
 त्रभाष्येत्यर्थः तत्रदि अकःसवर्ण इति सूत्रेणोतद्वार्तिकान्यथा सिद्धिरुद्भाविता आरे
 भादिति अप्रदाता चेत् सिद्धसोरेवेति नियमादिति भावः उत्तरांमिति इकोसवर्ण इत्या
 यर्थमित्यर्थः स्पष्टार्थमिति विभक्तौ चेत् सिद्धसोरेवेति नियमशंकावारणार्थमिति भा
 वः इत्यनुवर्त्येति षष्ठाविपरिणामयेत्यपि बोध्यं प्रतिपदोक्तस्येति षड्ग्रहणाच्च
 त्येति भावः प्रतिपदोक्तपरिभाषायावत्तर्णग्रहणे तदप्रवृत्तिज्ञापकस्य तदनित्यता
 मात्रज्ञापकत्वम् धनितं चेदसौ सूत्रभाष्ये षड्ग्रहणादित्यत्र तदुल्लोचनत्वात् इ
 त्यादिनिर्देशान्न प्रतिपदोक्तग्रहणम् अत्र च स्थानिवत्सूत्रस्य भाष्यमात्रमित्यन्य
 त्रविस्तरः पूर्ववत्पमेवेति पूर्वरूपमपीत्यर्थः गोशब्दस्य यद्यत्रासंतनेति व्याख्या

18

त

नेन नान्तः पादमिनेनैव पूर्वत्वादिके विकलेन निविध्यत इत्यर्थः तेनावादेशोऽपि न प
 ड-जस्य गोरं ति प्रतिपदोक्तस्यैव इत्यपि बोध्यम् ननु गोरग्वचनं सरसि दध्यमत्
 याचड-कदाचिदंतो दातृणां स्यादित्येतत्तत्रस्थभाष्यप्रामाण्याच्चित्रग्वप्रमित्यत्राव
 ड-भावोक्तं तत्रागवडोद्वेपे विशेषस्य स्पष्टत्वात् चित्रगोऽप्रमित्यत्राव-भावकल्प
 ने किं मानमिति चेन्न उपदेशोऽप्युदात्तनिपातनेनावड-न्यासस्थापनपरभाष्य
 समानत्वात् चित्रगोशब्दश्चाभिव्यक्तिश्चाद्युदात्तत्वेनान्तावदात्तः तत्राकितस्यागमा
 नदात्तत्वेऽभयोरनुदात्तयोरेव श्रवणं स्यात् आद्युदात्तनिपातनेन गकाराकारस्योदा
 त्तस्येति विशेषः स्पष्टः नच गवाक्ष इत्यादाववड-आद्युदात्तस्य श्रवणं माभूदिति
 तस्योपदेशिवद्भावे वाच्य इति समासोत्तोदात्तादिवामंत्रिताद्युदात्तादपि प्राग

19

श २-

४.

वङ्गस्य प्रवृत्तौ पश्चादामे त्रितसरे सरभेदाभाव इति वाच्यम् गवाक्ष इत्यादौ समानका
लप्रवृत्तिकुसपरत्वेन प्रथमसमसमससरस्य प्रागप्रवृत्तौ पदेषु वद्भाववचनवा
रितार्थं नागसंज्ञासापेक्षवर्हिगणणापेक्षयान्तरङ्गत्वात् पूर्वमेव वामे त्रितसरप्रा
प्त्या तदप्रवृत्ति संपादनेऽस्य सामर्थ्याभावात् तत्तदधने पन्नाह अगितीत्यादि यथा
न्यासे ताद्युदात्तनिपातनोपदेशिवद्भावयोः कारणे गौरवादस्योचित्यमिति भावः स्या
निवत्सूत्रे भाष्ये सुक्तं गोः पूर्वत्वे स्थानिवत्त्वप्रतिषेधोक्तव्यः चित्रगव्यं सर्वत्र विभा
षागोरिति पूर्वत्वं प्राप्नोति षड् इति वर्तते तत्रानल्लिति निषेधो भविष्यति एवं
तर्हि चित्रगो ग्रमित्यत्र प्राप्नोतीति अत्र पूर्वत्वपदेन तदपादप्रकृतिभावावडौ वि
निगमनाविरहात् सर्वत्रेव तिष्ठति तस्याप्युपलक्षणं अतएव प्रकृतिभावे इत्येति का

20

पूर्वतेश्चकं वार्तिके भाष्ये च चित्रगोशब्दस्य ला क्षणित्वेपि स्थानिवत्ता प्राप्तौ तत्राति
 षेयः कृतः पङ्क्तः प्रतिपदोक्ताश्रयणोत्तमन कार्थमिति लाचवमिति दिक् दाष्णा
 दिति डीषडपलक्षणाभिदम् असिद्धेरिति गवीत्यस्यानेगवेति स्यादितितङ्गं थ
 व्याख्यानपिना समं जसम् भाष्या संमतत्वादिति इंद्रे चेति सामर्थ्यान्नित्यमि
 तितडुक्तेरिति भावः सुतश्चि प्र कृतिभाववचनसामर्थ्यादेव सुतस्य तत्रनासिद्ध
 त्वमिति भावः उपलक्षणा मिति एवं चासत्यप्या काने भवतीति भावः पद्मीत्यादि
 रिति वाक्यस्पटे रित्युक्तेरिति भावः हरदत्तश्चि कैपटेप्येवम् अत्र प्रत्येकविभाषा।
 एष्टेत्यत्र विभाषाग्रहणमवयुत्पात्तवादः अविद्धासः प्रत्यभिवादेऽत्यादि यस्य
 शास्त्रभाष्यमपि वैकल्पिकेषु भावानुष्ठानौचित्येन शास्त्राननिन्दापरं बोध्यम्

21

शा २-
४१

आत्मातशान्ति ७३५ इति वाक्यस्यार्थः अन्तःकरणे दृग्दोषकत्वाभावाच्चेत्यपि बो-
ध्यम् वैकल्पिकतादिति अस्यास्युतवद्भावस्यैकल्पिकत्वेन तस्योऽस्याभावेन तत्त्व-
मित्यर्थः **सुतप्रज्ञा** तिभाव इति तस्य मतेऽस्युतवद्भावोक्तेरिति भावः एतेन चात्र
वर्मणस्याचार्यस्यास्युतवदित्येव भाष्योक्तेरिदं सर्वं चिन्त्यमित्यप्यास्तम् प्रकारं
तरेणाप्यस्युतवद्भावोऽत्रेत्याद्यापि चेति अवैदिक इति अस्यापराणस्य तेनावे-
दिकत्वे स्पष्टमेव कुमार्योरिति अत्र हि प्रत्ययलक्षणे न द्विवचनात् तत्वेऽप्युक्त्वा चे-
दतत्त्वमास्तीति भावः इदं च द्विवचनान्नमीदन्नमित्यर्थे इदं तं यत् द्विवचनेन त-
दन्नमित्यर्थे तदन्नविध्यसंभव एव दोषो बोध्यः इत्युक्तमिह लक्ष्येति शेषः शात्र-
ववेति शात्रवयशादेत्यर्थः ववेत्यादिकोशप्रदर्शनेन वशाब्द इव पर्यायः स

ति २

तेनैव न तत्सत्त्वाभावादिवदेकदेश इति सूचयति विनापि प्रत्ययपूर्वोत्तरपदयो
 र्लोपो वाच्य इत्यनेन तादृशस्य लेतादृशकल्पनेऽप्यसंबन्धपदे तथा ते माना मावात्
 आरंभसामर्थ्यादिति न न कार्यकालपक्षे न नासिकप्रतिषेधेन चारितार्थ्यतस्य
 दोहिसंज्ञाशास्त्रस्य न पृथक् बोधकत्वं पूर्वमासिद्धमिति वातिदेशः कार्यार्थः का
 र्यवाक्यार्थबोथोत्तरमिति यथोद्देशो वाक्यार्थबोधस्य तदेव तस्य किंचाधिक
 रः एवं च मुत्तदृष्ट्या अनुनासिकवियेरसिद्धत्वेन तदेकवाक्यतापन्नसंज्ञाया अपि
 तत्तदृष्ट्या सिद्धतया सत्तशास्त्रे न प्रवृत्तत्वं पूर्वमासिद्धमित्यत्र त्वपूर्वशब्देन तदे
 कवाक्यतापन्नसंज्ञाया अपि स्यादसोमादित्यस्य ग्रहीतुमशक्यतम् एतेन कार्य
 कालपक्षेऽपि पाठकृतपूर्वत्वस्यापगमेन संज्ञाप्रत्यसिद्धत्वं दुर्वारमित्यपास्तमिति

न

23

श २
४२

चेन्न अप्रगल्भादसंज्ञित्यामेनेवसिद्धौ सामान्यसंज्ञासूत्रकरणसामर्थ्येन सतप्रगल्भस्य
त्राशुपस्थित्यात्तत्सामर्थ्येनासिद्धत्वात् वाधात् हेऽसुक्रासुकेत्यादौ व्यवस्थितविभाषा
अयाणात्तयोरेनेमिथानाङ्गासूत्रमतेपिनानुनासिकइत्याशयात्संवेदेभाष्ये छंद
समिति शोऽन्देशस्य छन्दसत्वादिति भावः मेऽतीत्यनकरणइति प्रकृतिवदन्त क
रणमित्यतिदेशेन यदन्तान्तप्रयुक्तः प्रकृतिभावस्तत्र तेनातिदेशेन प्रगल्भत्वेन
तेरावत्त्वादावन्तकार्ये फलाभावेन प्रगल्भत्वा प्रहृत्यात्तदन्तकरणोतिदेशेनासिद्धौ
पदेशाप्रहृतिरेववाच्येति भावः अन्यथात्वेति अनभिमतत्वेत्यर्थः तदाह तामं
स्थाइति स्मरणेति विस्मृतस्य स्मरणविषयताद्योतकइत्यर्थः मर्यादाभिविधावि
त्यत्र मध्यमपदलोपीसमासः तत्सहितेऽभिविधावित्यर्थः सप्तमर्थेति तद्वृत्तित्वेव

२५

तस्य निरुक्ते स्पष्टम् अव्ययीभावाभावश्च अतो ह्यन्वयसत्ता होयः अत्र परतादिति न
 चेतदभावे नित्यविधिर्द्वारः इति शब्दानि रिते ओदित्यस्य निपातानि रिते सम्बुद्धावि
 त्यस्य चारितार्थेन सामर्थ्याभावादेवं च फलेः विशेष इति वाच्यम् **विशेषः न**
साधितः परत्वेन विकल्पप्रवृत्तावभावपर्यन्तमप्यस्यापारेण सहजं नित्य
 येन नित्यस्य तदभावेऽप्रवृत्तेः अतएव न यदि विषयभासा को ह्यस्ति सूत्रे निषेधीयो
 भयत्र विभाषेति संगच्छते अन्यथा परतादेतत्प्रवृत्तावप्यनेन निषेधाभावे पूर्वपूर्व
 सूत्रस्य दुर्वारत्वेन सा दुर्लभा स्यात् न चाकडारसूत्रेणाप्यत्र संज्ञानावाथवाथकभा
 वाभावस्य ज्ञापितत्वेन परताद्विकल्प इत्यसंगतमिति वाच्यं संज्ञाया एकत्वात् सा
 एकस्य च विशेषायेदात्तेन संज्ञाभेदविषयत्वभाव इति केचित् परेत् ओदित्यस्य

25

श.२.

४१

मे

तिशब्दगिरिपेक्षेनानां तं गतमिति परत्वं मयुक्तं संबुद्धवितित्तिनिपातपदाननवृत्तये अ
न्यथोदत्तनिपातस्यैवेतौ विकल्पापत्तिः नित्यविकल्पबुद्धोर्युगपत्प्रवृत्तावपि विरो
धाभावेन परत्वादित्यस्यासङ्गतेऽप्येवैव च परत्वादित्यस्योक्तस्यैव दपवादत्वादित्यर्थः
शब्दद्वयान्नतयेव सिद्धे योऽङ्गद्वयेनापि तन्निवृत्तिरिति सिद्धौ वैचित्र्यार्थमेव सत्बुद्धिग्रहण
मित्याहुः आवश्यक इति अन्यथै कोऽसर्वार्थ इत्यत्र मंडकान्न द्वाप्यापत्तिः सा च सम्भ
व्यतदभावोभयकरत्ननापत्त्याऽन्यायेति भावः अनुत्पादादिति अतएव तस्याः प्र
वृत्तेन नानादिविवक्षा यदार्थश्चार्थवत्त्वेति तृपयिष्यते न च लिंगसर्वनामनपु
सकतोभ्युपगमेनोत्पन्नाया लकद्वयापत्तेः नवसुसुपेति समासेन निर्वोदः इति
शब्दस्य सट्पपरत्वात्परत्वात्पर्यग्राहकत्वेन तेनैकार्थतृपसामर्थ्यसङ्करूपपाद

26

सात् नचगोभ्यादीरमित्याद्ये **क**देशगोशब्दानुकरणेऽल्लकसूत्रभाष्योक्तेनप्र
 कृतिवदनुकरणमित्यादिदेशेनपदत्वेऽल्लभमितिवाच्यं दियोदीदितिःसूत्रभाष्यो
 क्तेननद **ति**देशानित्यत्वेनतदप्रवृत्तिमाश्रित्यापिसुसाधनेनासाधारणप्रयोजनता
 भावादितिभावः एतदर्थमेवेति एतदर्थमेवेति एतदर्थमपीत्यर्थः अनितः क्विपि
 संकुटोऽनानविनोषीत्यत्रनच्छवीतिसत्तेऽन्नाननासिकइति पूर्वस्यान्नासिकेपदेत
 नाश्रिनो **षिक**मलश्रौश्विनोत्यत्रापिफलसत्तात् अवल्लदिति नचैवेत्यासेयथा।
 साव्यापत्तिः तस्यासार्वत्रिकत्वात् आत्महतइत्यादिनिर्देशाच्चेतिभावः पूर्वोक्तेका
 लाश्रिनोषीत्यत्रलक्षणकारापत्तिवारणायविधेयकौटावन्ननासिकइति विधेय
 कौटावन्ननासिकइति विधेयकौटोपकारमारभ्यप्रत्याहारेतविधेयविषयेसवर्णप्र

वा

27

षी

१२

४४

हाणामावेनपूर्वोक्ते निरुत्तनासिकलस्येवापत्तिरित्यथान्यासमेवसाधु इत्येवावच्छादिति
 नचात्रादिन्यासे सन्निपातपरिभाषया तत्साम्यामिति वाच्यम् २४ त्रिषाद्येतथापाठे
 नसंनिपातपरिभाषानित्यतस्तपिज्ञापनादिनिभावः अनुनासिकेवकार इति इदं
 कैपटानुरोधेन मयउक्तं तत्रविधीयमानस्यसुवर्णाग्राहकत्वेनानुनासिकविधाना
 भावेनकथमत्रसः अन्यथाइदमोमकारस्यानुनासिकेकारस्यात् अतएवईदंशेवि
 षयेगणानामभेदकत्वपक्षोऽप्यणमितिचिन्त्यम् इतिसुरसन्धिः विनापित्तयो ५
 गमिति साहित्यंचयोगक्रिया एतदिति संयोगइतितदर्थः सत्याभीम इतिवद्वि
 ईशः संयोगश्चाव्यवहितयोरेवेतिचित्तंकटुतेलमित्यादौनदोषः यथासंख्यमि
 ति तथदयनेत्यादेरप्यनादितयातमादापपरस्मैपदानाणालित्यादौसूत्रांतरस्य

क्रमेणोवयथासंख्यमितिभावः यादिशब्दैश्चानादिलोकप्रसिद्धक्रमेणोवोपस्थिति
 रिति तात्पर्यं ननु तज्ज्ञानमित्यादौ श्रुयोगाभावान्न स्यादत आह तज्ज्ञानमिति
 जज्ञयोगे तथोच्चारणमात्रं न विदुर्वाणान्तरमेतिभावः अन्यस्यानेति पूर्वतोशा
 न्यस्यानेत्यर्थः तेन चित्तमित्यादौ न दोषः यत्तमिति न च प्रस्यपदांते जज्ञत्वं भविष्य
 तीति तद्वैयर्थ्यमिति वाच्यं यत्तस्यासिद्धत्वेनास्य जज्ञत्वाभावात् भाष्येति प्रत्यये
 त्येव तत्र पाठादितिभावः दकारमिति चर्त्तनेतिभावः मृच्छरस्य यवादिगणोपा
 ठेन मानमिति तत्र रूपमिव ते मृद्धानित्येवेति तात्पर्यम् इति केचित् तन्न म
 न्मानमिति तत्काचित्कोऽसौ प्रदायिकः पाठः ननु सवर्णपदमधिकं परसवर्ण इत्य
 त्रैकार्थीभावापन्नस्यान्यत्र संवेधो वक्तुमशक्यः न च पूर्वस्यैतस्य संवेधो कांक्षा

29

श. २-

४५

३०
योग्यत्किंचिन्मन्त्रोपेक्षया पूर्वत्रोपस्थितार्थवाचकपदाध्यासोचित्वात्तन्नामः
बुद्धत्वादावित्येदादेरप्येवमेवमन्त्रोपपत्तौ तत्र तत्र सरित्तत्प्रतिज्ञायो वैपर्यायतेः
न च सरित्तत्प्रतिज्ञा सामर्थ्यादेकदेशान्न ह्यति तौ लीत्पत्रसमुदायान्न ह्यत्पातस्याश्चा
रितार्थादित्यत आह अनन्तरस्येत्यादि एकदेश इति च यकारमात्रे सरित्तत्प्रति
ज्ञायैव तौ लीत्पादावनुवृत्तिसिद्धे पुनः सकारं शेतत्प्रतिज्ञया तावतोऽप्यंशस्यैव त
न्नाह्नत्तिरिति भावः तदतिरभसादिति वयोः भावात् दीर्घाच्चार्याणामित्यत्र
मन्त्रसारस्यपि वापदांतस्य तौ लि उदाः स्यात्संभो मूयोद्देशश्चेद्वादीति षट्सूत्री
पाठोक्तं लो जश शि अभ्यासे चर्चा एव वावसाने अ एणः प्रगल्भस्येति पंचसू
त्राः पाठे भाष्यसंमतेऽर्थः स्पष्टं चर्तवितस्यासिद्धताच्च शर्परत्वाभावाच्चेति भावः च

॥

त्वमिति ततश्चुत्तेशश्चोदीतिप्रक्रियेतिभावः चर्तस्याय वादत्वादिति एवंचतत्र
 तेजश्चाप्रवृत्तिरितिभावः नचजशेत्कृतेचर्तस्यचरितार्थेनतस्यासिद्धत्वादयवाद
 तेनमानमितिवाच्यम् तत्कालेः वश्यप्राप्ततेनयेनताम्रान्तिन्यायेनायवादत्तस्यसल
 भतयाउत्तरीतेरसंभवात् यतदेवाभिप्रेत्यमिदचोत्पत्तौत्रेभाष्येउत्तंसत्यपिसंभवे
 वायनं भवतीति अन्यथाकौडिन्यायतत्कर्मित्वेननब्राह्मणेभ्योदधीतिप्राप्तदयिदानस्य
 पिवायोनस्यात् तदानोत्तरतस्त्वेवातदानस्यचारितार्थात् अतएवाजादेर्द्विती
 यस्येतिरूत्रेप्रथमद्विर्वचनोत्तरमस्यचारितार्थेनप्रथमद्विचनस्यानेनवायोना
 स्यादित्याशङ्क्यसत्यपिसंभवेइतिन्यायेनवायकत्वमुक्तभाष्येएवंचदयतेर्हिगीति
 सूत्रस्यकैपटादिग्रंथाअसंभवेएववायकतेतिवार्तिकानसारेणप्रयुक्ताअप्रयुक्ता

शर-
४६

इति बोध्यमिति भावः केन वार्यतामिति भावः केन वार्यतामिति एवं चेदृशविषये वाक्य
संस्कारपक्षेणैव साधुतान्वाख्यानमिति स्वीकृत्य अकृतसूत्रपरिभाषायाः चेति चेत्
उष्टापत्तिरिति बोध्यम् अन्ये तपदसंस्कारे हरिरस्तीति सविसर्गमपि साधेव सत्यमि
थाने परिभाषायाभाष्यदर्शनादित्याहुः प्रमाणाभावादिति योगविभागस्य भाष्ये
दर्शनादप्रामाणिकत्वाच्चेत्यपि बोध्यम् यथा सार्वभौमस्येति एवमेकदेशेन सूत्रग्र
हणं बोध्यम् परत्वादिति तस्मिन्निति सूत्राद्येक्षया तस्मादित्यस्य परत्वादित्यर्थः उका
रात्सकारेभ्युडित्यर्थे तस्मिन्नित्यस्य प्रहृत्तावुपस्थित उकारस्यागमित्वे तस्मादित्यस्य
प्रहृत्तावुपस्थितस्य सस्य तत्तमित्यसंभववृत्तिविरोधेन परत्वेन व्यवस्थेति सस्याग
मित्वनिर्णय इति भावः स्पष्टे चेदं तस्मिन्निति सूत्रे भाष्ये लाच्यवार्थ इति वक्ष्यामि

32

पापयुष्ये परिहृष्टः = पचाशेवर्जनेवावर्जनेचायेत लघुपशद्वोः दृष्टापचाशेव
 र्जनार्थः ~~सहस्रचरितशब्देन सहस्रशब्देन सहस्रचरितशब्देन सहस्रचरितशब्देन~~ पवकर्मप्रवचनीयस्तस्यकः सहायोभवितुमर्ह
 ५ त्यन्योवर्जनार्थोयथास्यगोः सहायेनार्थश्चिगोरेवानोयेतनास्योनगर्हभश्चि
 च कर्मप्रवचनीययुक्तेति सूत्रस्य भाष्येण सहशानामेवप्रयोगेसहायत्वमित्य
 र्थस्यप्रतिपादनेनाक्षतेः परिभाषायां सहचरितशब्देन सहस्रशब्देन सहस्रचरितशब्देन सहस्र
 सहचरस्यभावः साहचर्यं सहचरणं च सहशयोरेवेति साहचर्यशब्देन साह
 स्रस्यच्यते सहशयो रेव सहविवत्स्यातयोरेवच सहप्रयोगः रामलक्ष्मणावि
 त्यादावपि सादृश्यमेव निपातकमिति दिक् अर्थवतश्चेति प्रतिपदोक्तस्य च
 त्यपि बोध्यम् नित्यं च इति भाष्यप्रामाण्येनात्राप्युक्तं नित्यपदस्यैवांगीकारेण

33

संग्रहने २५

श. २.

५५

नि

अतन्निपक्षेत्पयसंवेयित्वात्कथं पतमिति नशोके अतएव चतुष्पादो गित्पादि
निर्देशः इत्यर्थ इति अत्रत्यतत्तुर्वह्वितम् तद्भाष्येति अत्रत्यतत्तुर्वह्वितम् तद्भाष्येति
परमसर्पिः कुंडिकेति नित्यं समासे इति सूत्रस्थभाष्येत्यर्थः आवेतप्रयोगस्तु
चितमर्थस्तु दप्रतिपत्तये आह नतय स इत्यादि इति विसर्गसंयिः तस्य प्रत्य
यवि यंत अतएव येन विधिरिति सूत्रभाष्ये प्रत्ययविधिभिन्नेः सन्निपादौ ग
समाणां प्रतिपदिकेनापिषेथानुवादकताया एव पुक्तत्वाच्च यत्तस्य ज्ञापकं स
पूर्वाच्चेति सूत्रे मन्यथा पूर्वादि इति तत्र तदंतं विधिः सूत्रभाष्ये समासेत्यादिनिषे
यवदस्य न कथं मिति बोध्यम् प्रत्याख्यातत्वादिति कलाभावात् सूत्रोक्त
दत्तकदशाताडु इत्यादावेतग्रहणसामर्थ्या न व्यपदिशिवद्भावा प्रवृत्तेरिति भा।

न

नि

34

वः नत्वेकगोष्ट्वादित्यस्य केवलैकशब्दगोशब्दयोरप्रवृत्त्यर्थमावश्यकसूत्रोत्ता।
 दृशांतादित्यर्थं च तत्रातग्रहणत्तप्रत्ययवियौतदतग्रहणनिषेधातदत्तेप्रवृत्त्य
 र्थमावश्यकमिति न तत्सामर्थ्याद्यापदि शिवज्ञावाप्रवृत्तिर्यत्कंशक्या न च पठ्या
 दवि तसूत्रांतादित्यादौ विशेषणविशेष्यभावव्यत्यासेन सिद्धे तग्रहणसाम
 र्थ्यसूपपादमितिकोस्तभोक्तरीत्या निर्वहः समासप्रत्ययविधावित्यादीनां
 सूत्रशब्दादेर्विशेष्यते तात्पर्यग्राहकस्य सत्तेन विपरीते स्य वक्तुमशक्यतात्
 नचास्यामानाभावाः पूर्वात्सपूर्वादित्येकयोगप्रवक्तव्येष्ट्ययोगकर
 णसमानतात् न चेष्टादिभ्यस्तत्रानवृत्त्यर्थतया पाठः अतएवानिष्टीत्या
 दिसिद्धिरिति वाच्यम् ज्ञापकपरभाष्यप्रमाणेनानिष्टीत्यादिप्रयोगाणामिति

35

श २-

५६

एतात् एकयोगेऽपि तत्रैव स्रष्टुं त्वत्वेन तावत्तत्त्वोत्तरं तत्र ह्येतौ वाथ काभावाच्च।
 व्यपदेशिवद्भावस्य प्रातिपदिके निषेधसीकारादेव नानादसंख्यादेरिति चरित्ता
 र्थम् अतएवाप्येवमउत्पादावपि व्यपदेशिवद्भावेन संख्यादिना तद्वैपर्ययस्य सृष्टे
 वेत्यस्य चेराह व्यपदेशिवद्भावउत्पादि दिव उत्सृज्यते इति वद्वृत्तीदिना तत्सूत्रं च
 दिते पादे इत्यर्थः एवं च दिव उदिति सूत्रे हरदत्तेनेन्द्रे वेत्यत्र चकैपटेनोक्तमि
 ति भावः येन विधिरिति सूत्रं चकैपटेन सूत्रोपात्ता तादिशब्दविषयता स्पष्टीति व
 दता स्पष्टीति वदता स्पष्टमेव प्रत्ययविधिषिष्यतोक्तो असमासे निष्कादिभ्य इति
 सूत्रे भाष्ये चकैपटे वस्य सृष्टमनयो प्रत्ययविधिषिष्यतोक्तेरिति टिक इत्याद्यपीति
 आदिना सृष्ट्वाभिमिति ननु सोतानुकरणे विभाषा भवदित्यादिवातिकनिष्प

य

36

37
 यवशांवेनमाहजात्यारोपेणैवजातिर्वास्यात्तत्रियवैशेषेः तत्रियावै श्वाशूद्रासूत्य
 नाः तत्रियवैश्वशूद्राप्येवेत्युक्ते तत्रजातिरित्यस्याभावेष्ट्वंजातिमात्रविवक्षयाकु
 कुटाण्डवत् शूद्रादेनसमासेतत्रःस्त्रीत्वविवक्षायांमदत्तुर्वेतिनिषेधेनटापूनस्या
 दितिमन्येतेत्यन्यत्रविस्तरः कुत्यादितश्चेति न्यासकृतेतिशेषः इदं कुत्यादनमप्रा
 माणिकम् अत्रत्यभाष्यासंमतेः कनिविति द्युमास्थेतीत्ययावानइत्यस्यवनिपासि
 द्विमाश्रित्यइत्तमवकायदावित्यस्यतत्रैवभाष्ये प्रत्याख्यानात् स्थःकचेतिसूत्रभाष्य
 स्थसंस्थाइत्यत्रांबोवेतिसूत्रभाष्यस्थसंवेष्टाइत्यत्रचस्यसिजेत्यतोवाग्रहणमंडूस्ते क
 तानवर्त्यव्यवस्थितविभाषाप्रयणान्तदभावः तत्रविजेवेत्यन्ते अतएवधीर्घयिते
 ईधातेवेतिथ्यायततःसेप्रसारणमितिवार्तिकस्थेभाष्यसंगच्छते द्युमास्थेत्यत्रह।

श २-

१४२

लीत्यस्यानज्ञादावित्यर्थोत्पत्त्यलक्षणसूत्रस्यतियमर्थत्वेपिप्रत्ययलक्षणाका-
र्यं सुलभमितिदिक् निषेधोनेति वनोनदृशातिवार्तिकेविहितशेषणस्य वि
दमेवफलमितिभावः नस्तेतदिति अतोऽप्रमाणमेतदितिभावः व्याख्यानमि-
ति उपदेशावक्तव्यमिति वदतोवार्तिककारस्येतिभावः आन मानिकोपी-
ति परस्परित्यजेनतेक्षोरन्मानादितिभावः एतच्चाकरेति अत्राहचिवीजेत
पङ्क्तंनानाल्थर्मइतितदाश्रयविथंनानाल्थित्यमिति सिद्धइति एवंचा
न्यतरस्याग्रहणं किमर्थमितिभावः डीपेति ऋत्वे अतिविहितेन अनेयो
सोविकल्पइति अन्यतरस्यामिति विभक्तसूत्रेण प्राप्त इत्यर्थः अनइतिसूत्रे
एनतरस्यामित्यस्य सत्ताविकल्पनियमलाभो न्यथा सनित्यार्थाविधिरेव

38

रु

स्थादितिभावः सउपेयति सउपेयालोपिनो नपसर्जनसवङ्गब्रीहरेवेत्यर्थः निषेधार्थ
मिति योगादिभागेनपक्षप्रामस्यकृत्तेभ्यश्चिडीपश्वत्यर्थः इत्येवडीवितिनिया
मशास्त्राणांनिषेधमुत्वेनप्रवृत्तिरित्यभिमानेनेदम् तेनेति अन्तपथेत्यस्यनियम
त्वेनेत्यर्थः तेभ्यश्चिती अस्यान्ययेत्यादि अन्तपथेत्यस्यविधायकत्वेइतितेदर्थः
प्रकरणान्तरस्थेनेति तेना नन्तरत्वेवोयितम् गोरवाविति ममत्तकृत्तेभ्यश्चिती
प्रामंडीपमन्तूद्यतत् संनियोगेनरभावमात्रविधायकं तदितिभावः नन्वनोर
चेत्तस्योभयविधायकत्वेनावङ्गब्रीहरेरितिअनन्तरत्वादस्यनिषेधकमुतयेनेति
न्यायेनकृत्तेभ्यश्चितीस्मनाद्यइत्याह किंचेति अन्तउपेयत्वेनडोप्यपिरोडुर्ल
भवेतिभावः किंचैवंवङ्गश्वेत्यत्रकृत्तेभ्यश्चितीवापत्तिः किंचवङ्गब्रीहोवे

39

श-२.

१४४

तिवार्तिकस्याप्यपूर्वविधायकत्वात्प्रासपर्वनशब्देऽनीत्रयोरापत्तिः सिद्धांते तत्र उपये
त्येतत्प्रापितं डीवन्तवदेन रमावस्यतेने विधानात्तदोषः पतेनांत्यपक्षोवाथ सामा
त्याचिंतयोभयवाचकमिति पक्षः अथ गतः वङ्गव्रीहौ वेत्यनेन सपर्वनशब्देऽनीत्रयो
रापत्तेरिति दिक् इत्यस्यानंतरमिति अनोवङ्गव्रीहौ डीवुभाभ्यां अनुपसर्जनात् उपथा
लोपिनेवेति प्राप्यमिति भावः यथा श्रुतेः नुपसर्जनादित्यस्य संबंधोऽर्च्यः अत
एव वङ्गदामानि पुगणप्रतिक्रांतान गरीत्यङ्गीक्ष्म ग्रहणे चेति चेन वङ्गव्रीहौ वेत्य
स्यापि संग्रहः पूर्वोक्तयोगविभागप्रकारस्तु गुरुभूत उति भाष्याशयः इत्युक्तमिति
डाष्टूत्रेन्यतरस्यामिति योगविभागकरणपक्षेऽदमुक्तमित्यर्थः पूर्वणेति उक्तयो
गविभागेनेत्यर्थः अकचिनस्यादिति तदकारो हि पचतकीत्यादि सिद्धयेन प्र

५०

इति भावः अतएव वानरशब्देनातिप्रसंगः यतो नरशब्दान्दीनतदीयेरप्येत्यसंवेद्यः।
 कारस्येव न्यायविधानात् नरनरस्थानर्थवशात्ततो नडी निति बोध्यम् तदाहा।
 दिकाभिर्नित्यमयोक्तैरिति तत्र स्त्रीत्वोत्पत्त्येव कारसमभिव्याहारस्तत्र केवलाका
 ५१
 रान्तपुत्रशब्दस्तु पुंस्त्वविशिष्टस्यैव बोधकः अतएव सपुत्र इत्यतो न संदेहः पुं
 मंसिपुत्रे मायेदीत्यादौ पुंस्त्वेन विशेषणततिशयितं पुंस्त्वोत्पत्त्यायेति भावः
 चिंत्यमिति चिंता वीजंतस्तृतादिपुंशब्देभ्यः परेडीनंतेतत्पुरुषेपुत्रः पुंभ्य इत्या
 नेन पुंशब्दोत्पत्त्यपुत्रशब्दात् तत्पुरुषपुत्रस्यादिरुदात्त इत्यर्थकेन लिंगविशिष्ट
 परिभाषया पुंशब्दोकारोदात्तत्वेपुत्रडादेशात्ततत्प्रवृत्तिः सानुवधकत्वादतः।
 स्तत्रोदात्तनिष्ठेति सूत्रेणातोदात्तत्वमिति नादिन्याकोशेपुत्रस्येत्यपुत्रदिश

श. २.
१५५

प्रवृत्तिरुनफलपतत्संव्यवः परस्परश्चादिनीशदपरतासंभवात् पुत्रदः स्यात्
निवृत्तावेन इदित्वादिपितृपदिति निषेधो न तस्य नृभ्य इति डीपमात्रवाचकः
तात् दितसामर्थ्याच्च उदंचवार्तिकं तत्पुरुषेणैव प्रवर्तते कोरे सत्येति सूत्रे उपसं
ख्यानात् तद्व्याख्या संभवात् पूर्वोत्तरसादृश्येण च तत्पुरुषेणैव पतेन व
इतीदौ ईतव्यमिदमित्यथाकम् दित उपसर्जनत्वेन तत्र डीपोऽप्राप्तेति
दिक् डिक्करणसामर्थ्यादिति यडः श्रुत्यत्र सामान्यग्रहणाविचारार्थं डिक्करण
सामर्थ्यानिपत्यः द्योतकत्वाच्चैत्यपि बोध्यम् अन्ततानामिति तेनाल्पार्थं प्रा
भा मटिकादधो उदंचेन दृश्यते राघः प्राप्तिरिति डीवादिषडः सत्संज्ञात्तु डडः इति
सूत्रकारेण न सत्येति टीचादय एव वा ते संत तद्विना तत्वात्प्रातिपदिकत्वेपि फि

साधवः

दिन

दसरोनप्रकृतिप्रत्ययविभागशून्ये पवतत्प्रवृत्तेः पकारप्रकारनकारद्वयभिन्ना।
नवथवेयस्यापनेषु अतएवसिद्धांते लिंगविशिष्टपरिभाषयानात्रफिट्सरः
डाप्रप्रत्ययेविजातीय उकारान्वयेथश्चनकार्यइत्यपरंलाघवे दिलोपस्युत स्तद्धि
तइत्यनेनैवसिद्धेः यस्येतिलोपेइति डोडः प्रामितिवातिकस्यापुपलक्षण ओगा
णेति नचेद्गुह्यं डी वादिपुतकार्याभावज्ञापनार्थेतेनपट्टीत्यादौनोर्गाणइति
वाच्यम् कुट्टरित्यादिसिद्ध्यर्थः स्त्रीप्रत्ययेपुतदभावज्ञापने आसुरायणीत्यादौ
षेपियस्येतिलोपानापनेरतएवदण्डिनीत्यादौ दिलोपोनेतिदिक् मिश्रीकरो
तीति आत्मानमितिशेषः दिगिति दिगर्थस्तथाठस्यविकास्माव मात्रतात्पर्यम्।
कतेहृद्यादीनामप्यभावापत्तिः अतएव युवतिकरनिर्मथितेदधीत्यादिप्र

43

श-२-

१५६

योगसिद्धिः युवतिशब्दे लिंगविशिष्टपरिभाषायेव प्रातिपदिक कार्ये सिद्धेः तत्र द्वि।
 ता इत्यधिकारो लिंगविशिष्टपरिभाषा इति तत्र ज्ञापनार्थ इति दिक् इति स्त्रीप्रत्य
 याः ॐ ॥ ॐ ॥ नीलवृषवदेति प्रत्ययस्यादिति सूत्रस्थना सचत
 इति भाष्यप्रयोगेण कचिलाचवानादस्यायि सूचनात् कर्मधारयन्मत्वर्थो यो।
 पि कचिदिति ज्ञापनान्नैतत्प्रयोगान्नपयतिरिति बोध्यम् नामार्थयोरिति नामा।
 र्थश्च नामार्थश्चेत्येकशेषः अभेदसंसर्ग इति यद्यप्यभेदो न संसर्गः राहोः शिरः
 त्यादावौपायिकभेदेन वक्ष्यपयादनस्य भाष्यकृतत्वात् तथापि संवेधान्न वेच्छिन्न
 विशेष्यविशेषणभावसंसर्गस्य तेन शब्देनाभिधानान्न दोष इति बोध्यम् व्युत्प।
 नेरिति नीलमत्यलमित्यादौ तद्वत्कृतत्वादिति भावः अषष्ठ्यर्थवद्ब्रवीदाविति

अत्र पक्षी पदं सप्रमया अयुपलक्षणं वीराः पुरुषाय स्मितित्यत्राप्यव्यभिचारत्वं पंच
 प्राप्तेऽदकादावित्यर्थः न च बोधे द्वावादेऽपि प्राप्तयदादिविषये पचतीत्यादौ स्फुटसत्या
 गस्य प्रत्ययार्थप्रधान्यस्य ह्येतौ त्यागेन विशेषणविशेष्यभावो वेपरीत्यस्य सिद्धतया
 ८ प्रकारीभूतकर्तृकस्याभेदेनैवान्वयात्कव्यभिचार इति वाच्यम् नाम जन्यप्रतीति
 विशेष्ययोरेवान्वयः स चाभेदेनैवेति पदार्थः पदार्थनेत्येतत्सिद्धौ तिस्रमिति नाम
 जन्यप्रतीतिविशेष्ययोस्तथान्वयतिस्रमस्य व्यभिचार इत्याशयात् पचतीत्यादौ ति
 डाद्योतकतया प्रत्ययार्थप्रधान्यत्यागेऽप्यत्र त्यागे मानाभाव इत्यनेन प्राप्तावुरक
 सकर्तृतथान्वयः कस्य कर्मणिलक्षणोतिनयुक्तं अन्यपदार्थस्य ह्यस्य पादत्वात्
 प्रकार्यभावेति पंचैकैवोपस्थितिर्द्युत्पन्नयश्च भिन्नोपस्थितिर्विषया इति न दो

श २-

१५७

षड्भक्तिभावः यत्नेन राजपुरुषः श्रुत्वा दौषमिच्छाः राजपदार्थयोः स्वस्वामिभावेनैवान्वयः
 संवयिलक्षणायां तन्मानमित्यप्यास्तम् नापीति च दृष्टेत्पादौ समञ्चयस्य च दृष्टे
 दसंवयेनान्वयादिति द्योतकतेति दृष्टयदेनैव विशिष्टस्योपस्थितिरिति तत्रान्वयस्य
 वाभावइतिभावः अतएवानभूयते इत्यादौ सकर्मकत्वम् निपातातिरिक्तत्वेन विशेष
 षणाददोषइत्यन्ते देवतार्थकेति अमिदादेवतायुक्तावदप्येवेषतद्वित्त इति मी
 मांसकमतेति शेषः पकार्थीभाववादिनामस्माकं त्रविशिष्टोपस्थित्या तत्राप्यत
 यो दुर्लभ एव द्रोणो ब्रीहिमानयेत्यादित्वनमिथानान्न सूर्यः ऊडवमित्यादौ ष
 त्वविकल्पोपि व्यवस्थितविभषयानेति दिक् वस्तुतस्तिङ् समानाधिकरणे
 प्रथमेति लक्षणैकवाक्यतया परिमाणोत्पत्त्यपरिमाणो वर्तमानात्प्रातिपदिका

५६

५७
 दित्येवार्थः नचप्रातिपदिकार्थतासिद्धिः प्रवृत्तिनिमित्ततदाश्रयद्वययोरेवात्रप्रातिप-
 दिकार्थपदेनग्रहणात् द्रोणादिप्रदानाच्चद्रोणात्ताद्येचप्रवृत्तिनिमित्तपरिमाण
 तेनपरिमाणंतलिंगवद्विशेषान्तयेवद्रोणः परिमाणमिति तद्वैवास्मान्नावि-
 त्यादिवडपयन्तद्रोणात्तादिचेयत्ताविशेषावच्छिन्नयत्नादिपरिच्छिन्नथान्यादि।
 परिच्छेदकत्वसमानाधिकरणोऽवरोधायायिः द्रोणः स्वारीआटकमित्येवतडदा
 हरणभाष्योक्तंसाधुद्रोणेब्रीहिरितितसिद्धेमाणावकमितिबलदाणयामाधु-
 लदाणाचशक्तावेच्छेदकारोपपव पवचप्रातिपदिकार्थइत्यस्यालिंगालिंगप्र-
 वृत्तिनिमित्तकाश्रोदाहरणम् अन्येसर्वलिंगाधिकस्य परिमाणग्रहणपरिच्छे-
 दकमात्रोपलक्षणंतथनयन्ताह एतावदेवसबचमिति नियतोपस्थितिकत्व

श. २.

१५८

मिति तद्वच्चप्रवृत्तिरिति मित्ततदाश्रय इयं परिमाणं च प्रातिपदिकं शेषे लिंगप्रत्ययविशि
ष्टं शेषे लिंगमदत्तादिकं च ततो नियतोपस्थितिकमिति तत्सर्वे तदर्थे तेन गृह्यते
लिंगोदाहरणं तदस्तदमिति बोध्यम्. आकारोत्पत्त्यातिपदिकात्कस्यानियमेनान
पस्थिते कस्यादर्थताभावात्. सानस्यादिति. न च लिंगग्रहणेन तन्मात्राधिक्य
सौवग्रहणेन हि मातृत्वादौ महत्त्वस्य अधिक्यसत्तेन तदसिद्धिरित्याशयात्. द्रोणा
दिशब्देभ्यः परिमाणस्यापि नियतोपस्थित्या तदपि तदर्थपदेति तेभ्यः प्रथमासि
द्धिः परिमाणग्रहणसमूहलोकार्थकत्वेन तया बोधार्थं तस्यावश्यकत्वेनैताव
देव सर्वचमित्युक्तेरसंगतिः. स्पष्टं हि लक्षणादिति इदं स्पष्टपकथनं न तत्प्रक
तोयोगि. यदस्य साधयवान्वाच्यानस्य यदोतरसमभिव्याहारे लक्षणादिति सिद्धा

48

तात् लक्षणान्मर्हतेति सादृश्यसंबन्धमूलकलक्षणा
 त्वमितिभावः पृथगेतिमीमांस क रीत्येदम् त्रिकं स्वर्यद्रव्यलिंगानिउत्प
 श्रीयतेइत्यनेनसूत्रारभस्यानाश्रयणधनितंयवंचलिंगस्यापिस्वमोनंपुंसका
 दित्यादिशास्त्रवलेनप्रातिपदिकार्थतात् तत्रापिसिद्धिरितिभावः विचित्रते
 पीति कंचिल्लिंगस्यनियमेनभानेकचिदनियमेनेषांविचित्रतेपीत्यर्थः तदा
 हनियमांशेति नियतेयस्थितिकइत्यत्रनियमांशेत्पर्यः उत्पवसारमिति प्राति
 पदिकग्रहणस्यसूत्रोपक्रमेसंख्याविधेक वातर्याव्येभ्योःप्राप्तातेभ्योवि
 थानार्थत्वंवदतातद्वितश्चासर्वविभक्तिर्वहुष्वित्यादिसूत्रेषुअव्ययेभ्यः प्रका
 रांतरेणविभक्तिंसाधयताप्रातिपदिकग्रहणंप्रत्याख्यातंभाव्यकृतास्वादीनां

५७

क

श. २.
१५५
स्वादिभि
वः ५४

प्रातिपदिको देवविधानेन कस्यार्थे इत्या को ज्ञायाय सात्तादिविधिंस्तदर्थ इत्यस्य
लाभ्यतिभावः पचाशतद्वारेण तारेण इतिवदिति अत्रयथावाहीके गोतारेण पस्त
इतवचनग्रहणप्रत्याख्यानोपायमाह एक इत्यादि पतदनमिहितसूत्रेभाष्ये
सष्टम् न्याय्यतादिति इदंच यथात्मासेप्यावशकं अन्यथाएकादिषु वचनवि
पर्ययो दुर्बलः जायकेनेति ननु प्रातिपदिकार्थ एवेति नियमात्तदाधिक्येऽप्राप्ते
किं जायकेनेति चे नन्यथा कर्मणोपवद्वितीयेति नियमेन कर्मत्वाभावस्य
मानाधिकरणार्थान्तरस्येव व्याहृतिर्न तत्समानाधिकरणार्थान्तरस्य अतः
यदगोदोमिपय इत्यादीव पादनत्वादिरात्रिवोयेपि द्वितीया भवति तथा
प्रातिपदिकार्थाभावसमानाधिकरणार्थान्तरस्येव व्याहृतिः स्यान्न तत्तत्

50

त्वाते एककर्मत्वादेविति भावः न च प्रातिपदिकार्थाभावसमानाधिकरणार्थान्तर
 स्थाप्रसिद्धानियमव्यावर्त्याप्रसिद्धिरितिनियमसामर्थ्यात्तत्समानाधिकरणार्था
 तस्मादपि तेन व्याहृतिरिति वाच्यम् प्रातिपदिकार्थेऽप्यवप्रथमानतनिरर्थके इति
 तद्व्याहृतेरेव फलत्वात् तत्सत्वेन कर्मादिगणार्थकप्रातिपदिकाच्चेन्न दृष्टित
 स्वार्थेऽत्यर्थान्न दोषः संख्याधिके तु भवत्येव द्वयोरित्यादिभिः संकवाक्यत्वा
 त् वार्तिककृतास्तत्र नियममाश्रित्य मात्र ग्रहणं संबोधने चेति सूत्रे **लिंगा**
 दिग्रहणं च प्रत्याख्यातमिति दिक् जात्यादिग्रह इति जात्यादिना नृप्यत इति यु
 त्त्या जात्यादि धर्मविशिष्ट इत्यर्थः न नृद्वैरादीनामपि आधारात्तविशिष्टा
 धारता शक्तिर्वाचेति तदप्रसिद्धिरित्यतस्तद्व्याचष्टेन लिंगेति ईदृशस्तद्व्याचष्टेन

यो

श. २.

१६८

ति असकलिंगादिरित्यर्थः सन्नित्पाकारकप्रतीते भावेपि अस्मिन्समानाधिकरणस्य
स्यादत आह्लात्तारति विरोधाच्चिति तत्सत्तेलिंगादेरपि संभवेन तद्विरोधप्रतिभावः
अव्याप्तेऽप्येति तत्सन्नित्पाकारकप्रतीतेरभावादिति भावः अधिकव्यवच्छेदादि
नि कृष्यात्तादेः सन्नलिंगाभ्यामधिकसमानादिति भावः अलिंगेति अलिं।
गसां व्यावेतौ केवलं अनाश्रितं निरूपेण लिंगादिनिरूपेण च सार्थं जात्याद्यादत्त
रित्यन्त्यः असंभवीति प्रकार ताया विशेषानिर्दिष्टतत्वात् कारकादीत्या दत्ता
लिंगं सिद्धोक्तादिति आहूत्रे कैपटे सुटमेतत् इदमेव युक्तं विशिष्टतृपोदा
ताभावात्प्यस्यात्र प्रवृत्तेर्द्राणादिशब्दानां लक्षणिकत्वेपि गोणत्वाभावा
च्चैत्यपि बोध्यम् संबोधनपदमिति अत्र उज्जराजः आख्याते सविशेषणो वा।

52

कामिति वाक्यलक्षणं तत्रास्य क्रिया विशेषणत्वाभावे वाक्यत्वं न स्यादिति समानवा
 क्यस्येति प्रकृत्यविहितो निश्चातो न स्यादिति भावः इति वस्तुतस्तु एवं सति न द्यायत्क
 लंतत्र तिष्ठतीत्याद्यर्थे न द्यासिद्धिर्द्वैलेऽत्यादौ घट्यतस्य क्रियायां विशेषणत्वा
 भावतद्भूतस्य वाक्यत्वा नापत्तौ समर्थं ह्यत्र संमतभाष्यनिधातस्य तत्रानापत्तिः त
 स्मात्सविशेषणमित्यस्य साक्षादन्वयद्वारा वा यद्विशेषणं तत्सहितमित्यर्थः श्रृंषवा
 च्यः यजेनयतः यदात्तारस्य निधातादयः क्रियंते तयोः परस्परान्वयनियम इत्यपास्तं
 वस्तुतो ब्रजानि देवदत्तेत्यादौ जाती हि इति शेषः तत्र ब्रजनस्य कर्मत्वेन देवदत्तस्य
 देशपत्तेनान्वयान्न दोषः प्राप्तकाले च लोड इति दिक् इति प्रथमा अमीतेरित्यादि
 अनेन व्याख्यानात् क्रियाशब्द एवात्रैव शब्देन त्वभिप्रेतये एव ह्यति सूचयति

53

श २-
१६१
ती

आप्तमिति संबंधमेत्यर्थः केनेतिकरणाकांक्षाप्रदर्शयति विशेषणीभूतेनेति कर्तृप
दार्थविशेषणीभूतेनेत्यर्थः उपस्थितपरित्यक्तानुपस्थितकल्पनेमानाभावादिति
भावः लभ्यतेइति एवंचेष्टितपदेन कर्तृव्यापारप्रयोज्यकलाश्रयउच्यते यथा
तंडुलंपचतीतिफलस्यापि कथंदेशिवद्भावेन कलाश्रयतां कर्मत्वं अतएव तत्समा
नाधिकरणशोभनेयचेष्टादौ कर्मत्तसिद्धिः वाक्यमित्येति योगविभागेनेत्यर्थः
संज्ञाविधीयतेइति तंडुलंभाये किमे दंकारकइति संज्ञानिर्देशइति वाक्यभेददर्श
यति अथायेइत्यादिना नन्वेवमेकसंज्ञाधिकारात्पर्यायापत्तिः नात्र क्रियाजनका
नांसंज्ञितामात्रेणैव योगविभागात्सतीतिनापिकारकसंज्ञाविधानेन पर्या
यसिद्धे योगविभागेनात्र हत्याप्रतिवाक्यसंज्ञाविधानं समावेशार्थमिति वाच्यं आ

54

र

त्वेपेक्रियाजनकमात्रसंज्ञापत्तौ नटश्रुतमित्यादौ स्वरवाण्यायकारकादत्तेत्यादौ स्वरि
 तपाठद्याश्रयणोऽधिकगौरवादित्यत आह पुनः कारकेति विभक्तेः स्वपदानमित्यादि
 पुनदन्वहत्वात्तदन्ववादेन विशेषसंज्ञाविधानादित्यर्थः समावेशफलं तत्रामेवास्य
 त्यादावधिकरणत्वात्समीकारकत्वात्कुडत्तरपदप्रकृतौ स्वरश्रुतिवोच्यम् करोती
 ति क्रियाजनयतीत्यर्थः तज्जनकं च प्रत्यासत्त्या तत्रैवान्वेति क्रियानन्वयिनश्चेति त
 दन्वयप्रयोजकत्वाभावेव तत्त्वार्थः ब्राह्मणस्य पुत्रमिति अत्राकथिते चेत्पतेन पुष्टि
 कर्मपुत्रनिमित्तस्य कर्मत्वापत्तिः क्रियाजनकत्वं तत्तत्स्य पुत्रेणाप्यासिद्धेः अ
 कथिते चेत्पेतत्प्राप्तापार्जनत्वाद्यविवक्षायां सर्वथा तदप्राप्तौ च प्रवर्तते अतएवा
 स्पनक्रियान्वयइत्याह नसिति करोतीति स्वजनकत्वेनैतात्त्व्यपदेशान्करोती

55

श. २-
१६१

५६
त्यर्थः तदुक्तं भाष्ये- यावद्द्वयात्क्रियायामिति तावत्कारके इति क्रियायां विषय इत्यर्थः
विषयत्वे च जनकत्वेनेति बोध्यम् क्रियान्वयिनामिति क्रियान्वययोग्यतावच्छेदक
क्रियाजनकत्ववतामित्यर्थः गृह्यते इति अतएव नदश्रुतमित्यादौ न दोषः क्रि-
यान्वयीत्यर्थ इति तदन्वययोग्यतावच्छेदकक्रियाजनकत्ववदित्यर्थः यथाश्रुते
तन्नयुक्तम् कारकाणां भावनान्वय इति वाक्यस्य चटसवतां चटसवतेत्येतत्तत्त्वता
यत्नेः अतएव भाष्ये क्रियाजनकत्वमेव कारकत्वमुक्तम् तज्जनकत्वे चेष्टात्क्रियो
पयोगिक्रियाश्रयत्वेनेति चोक्तं अतएवैषां क्रियान्वयः क्रियाजनकमिति ज्ञाते
कासा क्रियेत्याकां चोदयेन क्रियाजनकाकांक्षया च तत्रैवान्वयस्योचित्यात् अ-
विद्यमानस्य संप्रदानस्यापि स्वज्ञानद्वारा क्रियाजनकत्वमित्यलम् तिङादिभिरि

ति तेरेवतस्याः शक्तेस्तौकटादिप्रातिपदिकस्य उद्धृततच्छ्रुतावहनेः कर्मणि
 वर्तमानान्प्रातिपदिकादित्यर्थेपितदनायत्तिरितिभावः अनभिहितसूत्रमपि
 अभिधानविषयेप्रातिपदिकस्य उद्धृततच्छ्रुतौहृत्यभावइत्यत्रैव तात्पर्यग्राहः।
 कमितिबोध्यम् सावकाशेति मात्रमुद्धरणकर्मण्यिकेष्टयमायाग्रहहनेरि।
 तिभावः प्रतीयमानामिति अतएवतिङ्समानाधिकरणेप्रथमेतिवार्तिकन्या
 सःसंगच्छते अनावश्यकतादिति तदभिमानादित्यर्थः सख्येति द्योतयोः क।
 र्मणिसौजमित्यादेरेकवाक्यतयानयेकर्मणीतिसप्तम्या द्वेकयोरिति सूत्रोपा
 नेकताद्यपेक्षतात्कर्मणिपदेकतंत्रामित्यर्थेहि सत्त्वाविभक्त्यर्थइतिपक्षः
 नचगणानां चयगर्थतादिति न्यायेन कर्मणिप कते चामित्येयं उचितः

57

वा

श. २.

१६३

संख्यायाश्चाश्रयापेक्षायां प्रत्यासत्त्या कर्मादेरेव तत्तमित्युक्तोऽर्थः संगत इति वाच्यम्
 संख्यासंख्ययोर्नियमतः साकाक्षत्वेनेदृशेति ध्येयगणयोरपि परस्परान्वया
 गीकारात् स्पष्टं चेदमत्रैव सूत्रे कैपटे तदेकत्वमेति प्रथानप्रत्ययार्थस्यै त्वर्थः
 एवंचा प्रथानकर्मादिविशेषणार्थमावश्यकं सूत्रमुक्तार्थानामितित्वाय प्र
 थानार्थविषयपदेति भावः कर्तव्यः कट इति नचात्र द्वितीयातः परत्वात्प्राप्तम
 पि प्रथमावायित्वा परत्वात्प्राप्त्याः वृत्त्याः कृतानामिति विभक्तसूत्रेण निषेध
 यन्तिः तदधिकाराभावेऽभयप्राप्तेः सत्वादिति वाच्यं अधिकाराभावे सर्वत्रैवो
 भयप्राप्तिविषयसत्तात् कर्मणोऽवश्यप्यत्रौ कर्तृकर्मणोरिति सूत्रस्य कर्तृ
 ग्रहणस्याभयप्राप्तादिति सूत्रस्य चैवैयर्थ्यापत्त्या तन्मानेरवशेति सूत्रस्य भा

व्यप्रमाणेन चोभयोः प्रयोग एवोभयप्राप्तेर्वाच्यतया प्रकृतेनोभयप्राप्तिरित्या
 शयात् आह एवमायामंशावेत्यत्र ह्यस्यानामिति विभक्त्युत्पत्त्यभाष्योदाहर
 णि आश्चर्य्यपदकर्मपदेः यदाह तयोभयप्राप्तिर्निवृत्त्या इत्यादाविति आदिनाभ
 वतोलाभोऽवः कइत्येतत् कारकमिति संख्यायाः सर्वत्र विशेषणतया भानादे
 कतेयत्कर्मत्वार्थः ह्यक्षेशावेति वदेकते इति सप्तमी आथेयस्याधारतविवक्षया
 एवं चेकत्वविशिष्टे कर्मणि इत्यर्थ इति भावः प्रत्याख्यातमिति न्यायेनैव सिद्धे रि
 ति भावः अनेन पंचकप्राप्तियदिकार्य्यपक्षे व्यावर्णकता ह्यविता - तत्र यथा
 प्राप्तिपदिकेनोक्ते कर्मत्वादौ भवति तथा तिङादिभिर्ह केषिंसादतस्तद्धा
 रणार्थमिदम् एवं संख्यातिरिक्तं चतुर्कं प्राप्तिपदिकार्य्यः संख्यामात्रविभक्त्या

59

न

श २-
१६४

र्थ इति पक्षेष्वावश्यकं तत्र एवं च कारकस्य विभक्त्यर्थं तत्र यत्र पक्षे तत्र तत्रानावण
कमिति सूचितम् प्रीतिरिति तत्प्रीतिरेव वस्तुभक्त्यर्थं न केति भावः क्रियाया
पक्षेनेति क्रियासंबन्धितेनेत्यर्थः तत्रान्यफलाश्रयत्वं हि तत्तम् पवमेवेति
यात्वर्यपदविशेष इत्यर्थः इयं सविशेषः तत्र फलाश्रोविशेषः कर्तरिति
व्यापारोऽशति अतएव सपञ्चात् न इति सूत्रे भाष्ये इत्येतेषु त्रय्यर्थेऽप्युच्यते
तिनप्रयोगो भिन्नार्थत्वादिति यदा क्रियाफलस्य प्राधान्यं प्रतिपेपादयिषितं
तदा वाक्यमेव व्यापारप्रधानं तद्व्यजिति कैः पदेषु पदार्थमर्थः प्रतीका
तरे कैः पदेनोक्तं स्यात्प्रापिसपदार्थ उचितः अत्र वदेत्यन्यत्र विलसः तत्र
न व्यन्यायादिग्रंथे प्रथमांतविशेषक बोधस्यैवानुभवप्रदर्शनात्तथैव यु

60

कर्मित्यत आह क्रिया प्रधानमिति इदंच द्वयपसूत्रेभाष्ये क्रियेति यात्तर्थाशा।
 द्वयस्यापि क्रियात्वेन च वहा रोद्रष्टव्यः तस्यार्थ इति आख्यातशब्देनात्र नियमे
 न जनकाकांक्षं विभक्तं तमाख्यातेनेत्यादौ तथा प्रतीतेः द्वयसूत्रेकेपदोपि।
 आख्यातात्कालसंख्यासाधनोद्योगनेपितस्य क्रिया प्रधानत्वमिति नामान्या
 ख्यातजानीति शाकटायनोक्तौ आख्यातावयं यात्तजानीत्यर्थः अतएव सर्वे
 नामयात्तजमादेति तत्समानार्थकमुणादय इति सूत्रेभाष्ये पठितम् नैकवा
 क्यमिति साधु इति शेषः प्रथमांतविशेषकवोयेतत्तस्य तत्त्वंडवीरमिति भा
 वः एवंच अस्य साधुतापत्तेश्च भावप्रधानमिति भावकालकारकसंख्याश्च।
 तारोऽर्था आख्यातस्य तत्र भावः प्रधानमिति तदर्थं तदभाष्यकार आह ना।

6

व

श. २.

१६३
६५

मानीति नामपदेनसुवतमितिचतद्भाष्येस्पष्टम् तच्चव्यातिरिक्तमित्यत्रनिवृत्ति
तम् नमन्त्याख्यातार्थप्रतिविशेषणीभवतीति नामानीतित द्युत्यन्निर्निहृत
भाष्येदर्शिता किंचतन्निहृतोत्तरंयत्रोभेभावप्रधानेभवतइतिनिहृतेउक्तयो
त्रोभेनामाख्यातेभवतावाक्येत्तत्रोभेभावप्रधानेक्रियाप्रधानेइत्यर्थकतयाच
तद्भाष्येतद्वाख्यातम् अतःपूर्वनिहृतस्यवाख्यातात्तरंनानदरणीयं किंचकर्तृ
विशेष्यकबोधेऽयवदोदनंदेवदत्तंयश्चेतिप्रयोगः शतविधायकभाष्यकेपर
योगाद्यादिदितः पद्यप्यन्तरंगप्रथमातथापिप्रधानात्तरोधिनीदितीयावा
लवतीतितदाशयः तदन्तसारेणाहपश्येति मृगस्यकर्मत्वेप्रधानात्तरोधि
नीदितीयेवस्यादितिभावः उक्तंचेति हरिणेतिशेषः तिङन्तसुवतशब्देनत।

६२

दर्थक्रियादिः भवतीत्यर्थ इति स्पष्टं चेदेभूवादिसूत्रे भाष्ये योऽस्य मेथेनयजते
 स ब्रह्महत्यांतरतीत्यादौ यत्कर्तृकाया गक्रिया तत्कर्तृकारणक्रियेत्येव बोध
 इत्यस्य त्रविसरः अपदार्थतादिति तत्र ये पदजन्तो यस्थिति विषयस्यैव प्रका
 रत्वविशेषात् तस्वीकारात् पदार्थाहारस्यात्रासंभवादिति भावः प्रकारेण पी
 ति अपि नासर्वयदो विभक्त्यर्थस्य संसर्गत्वमिति समर्थसूत्रभाष्योक्तः सिद्धांतः स
 चितः शाब्दो यस्थितस्यापि संसर्गत्वं यस्यां सर्वरंगीकृतमेव ब्रह्मैः फलस्वायी
 ति अपि नापक्व इत्यादौ व्यापारस्य संग्रहः तत्र तस्य फलं प्रति विशेषणत्वात्
 इत्यमेव कर्मभानविषये उक्तप्रकारेणैवेत्यर्थः व्यवस्थेति सर्वसंमतेति शो
 षः तच्च त्रकृतेपीति भावः वस्तुतस्तत्रापि संसर्गतेव चटपदे चटचटतयोः

ॐ

64

श. २-

१६६
६६

समवायसेवउपस्थितिर्द्वैकदृश्यगकांक्षाया अदर्शनेनाथाहारस्योक्तसंभवा
भावा दिति ॥ यो अतएव फलस्य कर्मतादेव तृतीयेति तत्र तस्य करणत्वे
नान्वयादिति भावः दृष्टेतेति शोभने पचतीत्यादौ तत्र नवनेयायिकवैय्या
क रागयो नुभयो रपि मते फलवापारयोः परस्परान्वयस्य सत्त्वेन दृष्टं तत्त्वो
चित्पात्र पश्यन्मृगश्यादौ तथावनदर्शनयोरन्वयस्य नैयायिका नाम संमततया य
साध्यतेनादृष्टं तत्त्वमिति बोध्यम् दाष्टंति के पश्यन्मृगो यावति पचति भवती
त्यादौ विशेषणसमर्थकादिति अन्वयबोधकाले इत्यादि उद्भयपादतादि
ति एवं च तथा प्रयोगविलयपदस्यादिति भावः गौरवादिति एकवाक्यतया
नये संभवति अथाहारेण वाक्यभेदे गौरवमिति भावः तत्र प्रामाणिकं गो

खेन दोषायेत्यत आह तस्य चेति शान्ति सूत्रस्येन भूवादिसूत्रस्येन च मुनिव चनेन।
 विरोध इति बोध्यम् अकिंचित्कत्वादिति ॥ २२ ॥ पणामेकवाक्यतया बोधे साधु तस्य का
 सत्वे इत्यादिः नास्तीति एवं चेद्वितीयाङ्गीरेति भावः न चेद्दृशेत्स्थले विशिष्टस्य देवद
 न तस्यैव द्वेः कर्मत्वं विशिष्टवाचकं न च प्रतिपादिकमिति न दोषः अत्राममेतन्माह
 तस्य तथा चोक्तं तयः शुभा इति चेदिति वाच्यम् नीलत्वविशिष्टचटस्य कर्मत्वे प्रतिपा
 दनीये नीलं चटमित्यादौ द्वितीयानयनेः अत्रैत्यादि तार्पमित्यलं मुनिविरुद्धवि
 चारेण क्रियाप्रधानमित्यत्र क्रियायाः प्रथान्यमाख्यात चटकप्रयार्थेपेक्षेयेव बोध्य
 तेऽतो दृश्यादिकं प्रतिपादनादेर्विशेषणत्वेपिनक्षतिरिति दिकभाष्येति भूवादिसू
 त्रस्य भाष्ये पचादयः क्रिया भवति क्रियायाः वज्रौ भवतीति तत्रोक्ते वार्तिकेण

65

त्य

श. २.
१६०

तद्विधायकस्यम् तस्यक्रियाविशिष्टक्रियाबोधस्यकर्म • तत्सीकारेति क्रियांतरनि
द्वयितत्सीकारेत्यर्थः कारकस्यकरणादिकारकशक्तेः हरिंनमेवेत्युक्तं पापादि
त्पादोद्देशः हेतुमन्नावेनान्योनक्रियाकारकभावेनेति दोषः स्ववाचकयातर्यं न
प्रतितकर्मप्रतितकर्मत्वान्वयः करणत्वान्वयश्च नास्ति दृष्टताप्रतिबंधकः शो
भनंयचतिज्योतिष्टोमेनयजेतेत्यादौ दर्शनात् अन्यत्रेति कर्मत्वस्य सर्वत्र संसर्ग
तैवेति भाष्यसंमतयदोत्पाद्यमेव सारम् अभिहितेतितीति - तिङादिभिः कर्मा
दिशक्तेरभिधाने प्रातिपदिकस्योद्भूततद्धक्ति कथं वर्तमानत्वाभावाद् द्वितीयादेः
कर्मादिशब्देभ्यश्चाप्रातिवितिभावः नस्यादितितीति पक्षयात्तरनिष्ठया अभिधा
नादितिभावः गुणश्रया - गुणानिद्वयिता - प्रथानं - प्रथानक्रियानिद्वयितो शक्ति

67
 अनुरोधमेवविशदयति-प्रधानविषयेति-गणे श्रुतापित दडकवत्प्रतीयतेतल्य।
 न्यायान्नानिद्विपित्तुतापिप्रथमनिद्विपित्तानुक्तशक्तिवत्प्रकाशतेइति अतए
 वप्रसादेआसेइत्यादौसदिनिद्विपित्ताधिकरणस्योक्तत्वेप्यासिनिद्विपित्तस्यान
 मिथानेतानुमिहिततात्समसीसिद्धिः इत्युक्ताडमि एमुलितिसूत्रेभाष्येस्पष्टमत दं
 त्रत्यभाष्यार्थानुवादिनोचमेहरिकारिकेइत्यन्यत्रप्रपचितम् एवमभयनिद्विपि
 त शक्तेरनुमिथानेगणक्रियानिद्विपित्तशक्तेरप्यभिधापिनीविभक्तिर्भवति-य
 याग्रामायगंतुमिच्छतीतिच-इष्यते-ग्रामोगंतुमित्यादौ-प्रधानेपिक्रियानिद्विपित
 शक्तेरनुमिथानेगणनिद्विपितायाअप्यभिधानकदापिचतुर्थीद्वितीये गमेर्ग्रामः
 कर्मीइषेः-सुमेकर्मीणीतिहूत्रेभाष्येस्पष्टम् एवंचोभयत्राप्याहत्याशाब्देनय
 नी

श २-

१६८

ला

इत्येवप्रतीयते अत्रप्रयोगेगमिक्रियायेदोद्वितीयाचतुर्थीनकदापिभवते इतिकेपदात्
 एवंचैतद्विरोधादोदनंयत्कृत्यपीष्टमेवेतियत्केनचित्प्रार्चननिवस्तुतस्तुयत्केत्यादि।
 नासाधित्यतेनोक्तंनदत्तित्तुमितिबोध्ययत् सहप्रव्याक्रिये वपराक्रियेतिन्या
 येनतथैवानुवेदति वस्तुतस्तुत्यादिना अतएवसादमीतिह्यत्रेभाष्येत्तसु
 नृत्ताणामंदयः खान्निपिना समभिवाद्येनान्तप्रयुज्यमानेनसमानाधिकरणे
 तद्वाच्यकारकेवक्तव्याः तेनपुष्कोदनोभुज्यतेइत्यादौबोध्यनेद्वितीयान अन्यथा
 कृत्वादस्यकर्तार्यापन्नौपचिक्रियाकर्मतस्यानभिधानांस्यादेवेत्युक्तानवक्तव्यं
 अव्ययकृतोभावे वविधानादित्युक्तम् अनेनहिभाष्येणोभयत्रशाब्दान्वययव
 लभ्यतेतत्रवचनारेभेदोप्रयोगाणामप्यत भावात्प्रत्याख्यानेपिद्वयुक्तरौ।

सा

त्यासनादिहूत्रस्य भाष्यसंमततयाऽभाव एवोचितः एवं च कैपटोक्तं स्वयं प्रतिहंतं श
 क्यमित्यप्यसाधेव वचनां भेदसिद्धेः तस्मिन्नाद्यन्वयिक्रियानिदृशितशक्तेरयं स्वभा
 वो यत्समानाधिकरणभूततस्मिन्नादिप्रकृत्यर्थनिदृशितशक्तेः स वदमिदित्तेनानभि
 तेन ताप्रकाश इति सुथियो विभावयंत छिद्योरन्यतरेण सहेति इदं प्रागुक्तवस्तु
 नस्मिन्नादिरीत्योक्तं तच्च देवेति बोध्यम् मेवमिति ग्रामगच्छतीत्यादौ ईषितं तम
 तोपलदि तस्य दृश्यत्वं भासते यत्तत्सूत्रबोध्यकर्मत्वशक्ते दृष्टेः पतासमानाधिकर
 णत्वात् अतएव कर्मणायमभिप्रेतीति हूत्रे कर्मणोऽप्यसाधेवोक्तं सगच्छते चतुर्थ्या
 रण्युद्देश्यतया तत्रैव पर्यायेण संप्रदानसंज्ञास्यादिति भाष्यकैपटोक्तं सगच्छते चतुर्थ्या
 उद्देश्यत्वं वाच्यं तत्समानाधिकरणशक्तिर्वेति सर्वसंमतमिति भावः फलांतरमप्या

पा. २.
१६

70

ह अग्रेरिति इमित्तमपदभावेवागणार्थनामित्यस्येतदपवादतापत्तेः नचाग्नौ तच्च
 वितार्थतस्यापि न डपस्याप्यसंयोगादप्यपलाश्रयत्वात् वास्यते असंयोगात्कल
 व्यापारभावानकलव्यापारोऽर्थः तत्रापीमित्तशब्दः क्रियाशब्दपद इमित्ततम
 मित्युक्तो इमित्तमात्रेणावकाशस्य रत्नादीमित्ततमेवनेन वाथः इमित्तमत्वं
 च प्रकृतया त्वर्थप्रधानीभूत व्यापारप्रयोज्यप्रकृतया त्वर्थकलाश्रयत्वम् अ
 तपदाग्नौ नोद्देश्यत्वं प्रतीतिरुत्तरेति भावः नत्वा तदप्यकमिति हे ससंयद्दोपि
 व्याख्यानादेव भविष्यतीति भावः तस्यापीमित्ततमभिन्नत्वात् एकद्वयपदे
 ति इच्छाविषयत्वभानकृतवैदृष्यरहित इत्यर्थः नदाह ईशानीसादेरिति
 इच्छाविषयत्वात् व्याविष्यत्वयोगादिना ईशागतप्रकर्षस्येत्यर्थः उपयोगेपीति

नि

य

सद्रूपतः सत्तयेति भावः तडपलक्षितमद्देश्यतादिके तभासतपव तदाह अनन्य
 लभ्यस्येवेति भासमानोद्देश्यततदभावाभ्यामर्थतश्चाविषयतादिलाभ इति भावः
 आथारवाचिकेति इदमपलक्षणे दिवोयोगकरणवाचकत्वात् कर्तरीषितत
 ममितिलक्षणे विशिष्टस्य प्रवेशात्समागिकं सर्ववश्यकमस्त्वित्यत आह क्रि
 याया इति फलस्य व्यापारस्य चेत्यर्थः देवदत्तादि शब्दैरिति आदिनातिद न
 त्वेवमाथारस्य धर्मिणोऽपि प्रकृत्या लाभः आथारत्वेनालाभ इत्यस्याथारत्वेन लाभ
 मित्यत्रैव पर्यवसानात्तस्यैव वाच्यतयुक्तस्य धर्मिणा कान्ततादिशेषात्तच्च
 युक्तमिति चिन्त्यम् अभेद इति विशेष्यविशेषणभाव इत्यर्थः वाक्यार्थ इति द
 रिभजतीत्यत्रेति शेषः फलमि कर्तरित्यादि विहितकर्मसंज्ञकविषये फलमि
 ति

श २.
१०-

तर्थाः कायारति कर्तृविषयेसाश्रयेति स्थाल्यपचतितण्डुलमित्यत्र कर्मद्वाराधि
कराणभूतलेदेवदत्तः पचतीत्यादौ कर्तृद्वाराधिकरणम् फलीभूतइति- य
दतोपस्थितावविशेषेयितत्फलभूतेशाब्दबोधेइत्यर्थः इदमुपलक्षणं संज्ञाया
र्थस्यनिमित्तत्वेतत्तत्तत्संज्ञाप्रकारिकेबोपस्थितिरितिकर्मत्वादिनैवोपस्थिति
सूत्राधिकेवलक्षणमस्तीत्यन्यत्रविकारः नन्विदमस्येति आधारेतराहृत्तितेस
तिसकलाधारहृत्तित्वपस्येत्यर्थः आधारतात्परातिविशेषरूपाविरोडवेत्या
शयः नन्वाधारेतैवनिद्रूपकाश्रयसंबन्धभेदेनभिन्नाश्रयतात्वमात्राण्डमिति
नगोस्वमतआह कर्मणीति लोकेकस्मादिपकानां धर्मिपरतायादृष्टेन
सूत्रेपितत्यरेतैवोचितैतिभावः आधारस्यैवाकत्वेनैताधारताना आधारता

७२

तेनान्नगमान्नशक्त्यानेत्यमिति बोध्यम् कस्मिन्मदयोपीति अयिनासंख्यासूत्रवदेवा
 नापिकर्मपदस्य थर्मिपरताशक्तिशक्तिरप्येतेर्द्धर्ममेवमापत्तेर्वाच्यते इति बोध्य
 म् संख्याचेति येन कर्तृकर्मणी वैदुष्यापत्तेरिति कृद्विषये थर्मिपरतातिङ्-
 विषये थर्मिपरतेति वैदुष्यापत्तेरित्यर्थः कृताथर्मिवाचकत्वे वीजमाह याचक
 उत्पादिस्वीकारादिति कृतमिति शेषः प्रपञ्चितमिति लादेशशत्रादेस्तिङ्गं च
 वैषम्यं सर्वथाङ्गपयादमित्यादीति भावः तेन नटस्येति अयादानादिविशेषैर्
 विवक्षाच प्रसक्तस्य बुद्धिपूर्वमविवक्षा सर्वथाः प्रसक्तस्याः विवक्षावेत्यभयविया
 पिगृह्यते प्रकृते चात्यातद्वारा च तस्याख्यातोपयोग इति शास्त्रलक्षणा क्रियाजनकत्वे
 न च तस्य कर्मयुक्ताभावः तदंशस्यापि परिगणलभ्यत्वात् न च नटान्निस्सरते

गी

श २-

५

शब्दं गृह्णातीत्यर्थात्प्राप्तायादानत्वाविवक्षेवात्रेति वाच्यम् आद्यातोऽस्योगप्रद्वेणेन
नृपयोगे आद्यातोऽस्योगप्रद्वेणेन नृपयोगे आद्यातोऽस्योगप्रद्वेणेन नृपयोगे
दिति भावः गोसंबन्धातिगो कर्मकं ययः कर्मकं चेत्पर्यः तत्र पपसपवेक्षितं मते आ
ह नृपयोगे नृपयोगे नृपयोगे नृपयोगे नृपयोगे नृपयोगे नृपयोगे नृपयोगे नृपयोगे
प्रतीतेरिति भावः नृपयोगे नृपयोगे नृपयोगे नृपयोगे नृपयोगे नृपयोगे नृपयोगे नृपयोगे
यः प्राचास् हेतुमति चेति सूत्रे भाष्यकृतास् परत्वादिति ग्रामादायतीत्यादौ
संज्ञांतरा प्राप्तायादानत्वे सावकाशं कर्मसंज्ञांतरा संगच्छतीत्यादौ भाष्यमिति
एतच्च भाष्येनाकथितं चेत्पेतद्विषयं अस्यापादनत्वाविवक्षायां प्राप्तापरत्वादित्यु
क्तसंगतस्तद्धनयन्नाह पंचकमित्यादि अर्वायितेत्यादि अयादानत्वं कर्मशक्तेः

74

7

रित्यर्थः इदंशेवविषये अकडासुत्रतद्वावलाडभयोरपिद्वितीयेववोथिकेतिभा
 वः इतिस्थितमिति प्राचोग्रंथेतिशेषः अत्रारुचिवीजंतुयदाद्योनिष्टविभागा
 नकुलोव्यापार एवथातृथस्तदापादानताविवक्षायांमन्येनासिद्धिः कर्मत्वार्यमिद
 मावश्यकं एवमन्येषपिकिंचकर्तृरित्यपिषष्ठ्यपवादएव तदभावतद्विषयेपिष
 ष्ठापवप्राप्तेरतः षष्ठ्यपवादत्वमात्रेणनसंबंधं तेनवोथकतोचिततातस्मादत्रापि
 क्रियाजनकतासमानाधिकरणकर्मत्वमन्येव यथाप्रयोगंवहनाथाहनातत्रये
 व्यापारद्वयार्थंतेनद्विकर्मकालेयोप्रथानकर्मणि लादयः प्रथानकर्मणाख्येयेला
 दीनाद्विकर्मणामित्युक्तेः प्रथानकर्मत्वंचकर्तृप्रत्ययसमभिव्याहारेकर्तृनिष्टप्र
 थानथातृथव्यापारमात्रविशेषणफलाश्रयत्वांपतविषये इदंशप्रथानसंवेग्रासतात

75

15

५२.

22

गर्माः शान्तदराग्रंतामित्यादौ गर्माणां मेव तत्तमिति तत्रैव कर्मणि लावयः उद्देश्यतश्च
 मार्यप्रधान्यतश्च तस्यैव दृश्यते नाप्रधानगर्मान्तरोधान्तरशान्तावृत्तिवितिनष्टद्विस्तुः
 तस्य भाष्यविरोधः एकव्यापारार्थक इत्यादियोगेत्प्रधानकर्मणि चाप्रधानत्वे चोक्तं
 प्रधानकर्मभिन्नत्वं नृचतत्रार्थगवादीनां मेव फलाश्रयत्वाभावात् एवंच भाष्या
 नृत्तानां परिगणनेपाठः युक्तः अर्थनिबन्धनेयं संज्ञेति वा युक्तं एवं चार्थत्वेन द्विक
 र्मकत्वातिप्रसंगस्त्वनभिधानेन वा श्लीयश्चेति द्विक अपादानत्वात्त्रैविभागात्तू
 लव्यापारमात्रार्थकत्वं विवक्षायां मिति भावः गोक्षीरेति न च क्रियात्वे येषि शेषत
 विवक्षायां सेति वाच्यम् यस्यां तार्थस्यैव त्वययोगार्थकर्मणां सममिवाहारेण तत्रै
 वा त्वयव्युत्पत्तेः अतएव तण्डुलानां मोदनं पचतीत्यादौ द्वयं श्रेयं पचिर्विकारयो

॥ गेषष्टीतण्डुलविकारमोदनपाकेननिर्वर्तयति इत्युक्तेभाष्येनतयाकात्तयेषष्टीत् ॥
 कमितिदिक निर्मूलइति अपादानत्वाद्यविवक्षायांतत्संबन्धिनः कर्मतेमूलना
 स्तीतिभावः द्विकर्मकत्वंतयदीष्टंतर्हिद्यापास्त्वयार्थतया बोध्यम् उदाहरणमप्ययु
 कमिति शक्रात्तद्युतकंजग्रादेत्येवप्रतीतेः यत्क्रमात् शयद्योतनायजद्वारद्युतेरु
 मित्यस्यैवोचितताच्चेतिभावः द्विकर्मकत्वमिति अंकथितसूत्रविषयतयेत्यर्थः
 केपटमाथवादिसंमतत्वादितिभावः अतस्तद्वीत्येवदृष्टणामाह पंचवेत्यादिना प्र
 थानमिति उद्देश्यत्वादितिभावः तस्योद्देश्यत्वेमानमाह अर्थिनश्चेति नतनिय
 हार्थइति शरीरदण्डाद्यर्थइत्यर्थः तस्यादेववाक्यशेषादितिभावः यत्तत्सर्वमाथवा
 दिरीत्या लाद्युत्पत्तिनियामकंयदिप्रागुक्तंप्रथानकर्मत्वंतदेदंसर्वमसंगतमि

श २.

१७३

शुक्रदिशोऽं द्विकर्मकेष्विति अकथितसूत्रविषयेष्वित्यर्थः पचेरप्रमाणकत्वाद्दृष्ट
तां कैयदायुनरोयेनेति धनयन्नाहकैपटेति अत्राद्विबीजतयचेर्यापारद्वयार्थत्वे।
कर्तरीषिततममिति कर्मणो ह्यत्र सैक व्यापारपरित्यागेन कर्तृत्वविवक्षयापि
भाष्यस्य सूत्रपादत्वेनैतत्तद्विषयत्वेन मानमिति तन्मतान्तरेति पूर्वोपपादि
तभाष्यसंमतमतान्तरेत्यर्थः भाष्यानुक्तानां सर्वेषां ग्रहणमप्रमाणमित्यनेन सूत्रचय
य ति उदाहरणसंग्रहं यथाश्रुतकैयदानुसारेणेति धनितमित्यन्यत्र विस्तरः
कैपट इति अत्राद्विबीजमुक्तम् इति भाव इति अर्थनिवेद्यते यसंज्ञेति वदता कैय
दा देतामित्यादिः द्वि कर्मकत्वेन व्यापारद्वयार्थत्वेन सिद्धमिति तत्तम् ऊरुपंचाला
दिरिति व्याख्यानात्तथैव भाष्योदाहरणञ्चेति भावः नवैयर्थ्यमिति श्रीडनदीनाम

78

पि शयनपूर्वके व्याप्ये ह्यन्त्या कर्तृरित्येक कर्मत्वस्यादियोग उवसिद्धतादिति भावः प
 वैचैवं कल्पनयोक्तदेशादीनामेव कर्मत्वेनात्मेष्टामनभिधानादिति सूचयति प्रसि
 द्धेति क्रियायाः कालोपायितमेव प्रसिद्धमिति भावः तेनेति देशादीनाग्रहणेने
 त्वर्थः यत्र मा सादेव ग्रहणेनेत्यर्थ इति तत्र जन्यमात्रस्य कालोपायितेपिका
 लता भावात् यदि तत्र जन्यमात्रस्य कलत्वेमिति मतमस्ति तदा च दत्तादिना न
 तस्य कालता किं तमासत्तादिनैवेति भावः एतच्च नापूर्ववचनमित्याकरे स्पष्टम् अ
 धानं सपितीति स्वायमात्रार्थिकोऽत्र स्पष्टिः कार्यसंप्रत्ययादिति कार्यसंप्रत्य
 यस्योचित्यादित्यर्थः ननु कर्तृरित्येक कर्मत्वस्य ह्यत्र क्रियाया अपि कृत्वि कर्मत्वोक्तेरित्यम
 संगतमत आह कर्मति प्राच इति हेतुमति चेत्पत्रभाष्यकृत इत्यर्थः गुणक्रिया

म

श. २.
१०४

याम् एतच्च प्रकृत्यर्थक्रियायाम् सातंत्र्यादित्यस्य स्वधर्मणाभिधाने हेतुत्वं कर्मसं-
ज्ञानियमस्य च प्रेषणं एव धैतृतीयं येति स्वधर्मणोत्पत्त्यस्य कार्यणोत्पत्त्यर्थः वि-
शिष्टायाः संबंधे हेतुमाह हेतुमतीति अंतरंगत्वादिति एवं च परतादित्यभ्यु-
त्थयः अस्याविधितमित्यस्य च अकडाखूत्रे धनितश्च अभिमानः तत्र हि परं कर्म
यमिति पाठे गत्यादीनां पतनं कर्म कर्तृसंज्ञमपि प्राप्नोति आरंभसामर्थ्यात्कर्म
संज्ञापरं कार्यताच्च कर्तृसंज्ञा प्राप्नोतीत्युक्तेः तत्र आरंभसामर्थ्यादित्यस्य गत्यादि-
सूत्रांभसामर्थ्यादित्यर्थमन्यते उरुस्कारेति तु नादृचिः स्तुचिता प्रयोजक-
व्यापारेः न्यायधीनतलक्षणार्थप्रधान्यस्य शाब्दप्रधान्यस्य च सत्तेनोद्देश्यतल-
क्षणार्थप्रधान्यस्य प्रयोज्यव्यापारनिष्ठस्य उरुस्कारो न युक्त इति किंच कर्तृगृह-

४०

हणंथातृथप्रधानीभूतव्यापारप्रयत्नपक्षतंत्रोपलक्षणानततत्संज्ञकपरं अतउपक्षी
 व्यतुडपपादं आकडारसूत्रस्यस्यारंभसामर्थ्यादित्यस्येतन्नियमारंभसामर्थ्यादित्य
 र्थः किंचपरंकार्यमिति पाठेविरोधाभावात्सर्वचसंज्ञाद्वयप्राप्तावस्यनियमार्थतै
 वोचिता- यथाकर्मसंज्ञैवेतिनियमस्तने प्राकडारादिशास्त्रवाथापत्तेः स्पष्टंचेदकै
 यटे- नन्विदेति- तथायुक्तमित्यनेनापिततस्यानीमितत्वाभावात् तत्रापिकर्तृरिति
 नृसत्तेश्च लक्षणविनेति- कर्तृपदस्यसंतत्रे लक्षणविनेत्यर्थः अतएवसार्थाधीय
 तेऽतत्रकर्तृर्यादानतेपिकर्मतुप्रयुक्तलकारसिद्धिरितिसंप्रदानसंज्ञासूत्रेकेपटे
 स्पष्टम् तत्रयोजकाहेतुरितिसूत्रेप्येवमेवं अतएवणिचसिद्धिः अवयेहीति- किंच
 प्रयोजककर्तृव्यापारप्रयोज्यसंयोगद्वयफलाश्रयतेनाततकर्मते किंचणिज्जत्तेः

श. २.

१३५

दा

प्रोगेवसर्गादीनां कर्म तत्प्रवृत्तिः तस्याप्यवस्थायां कर्तव्यसत्तात् अकृतकदा उति।
तुनित्येनास्त्वववा प्रापणमिति उन्नरदेशसंयोगान्नकुलव्या पागन्नकुलव्यापा
रोहितत् तथापीति अतएव प्रतिषेधाद्यथा कथं विज्ञत्पर्या नामप्यत्र प्रदणमिति।
भावः प्राप्तिमत्वेति नवेति सूत्रे भाष्ये ह कोरित्यसौ भय त्रविभाषा तसका प्रा।
मेभवहरति मुदत्या प्राप्तिहरति भारं देवदत्तो दारयति भारमित्युदाहरणात् विष्ट्वे
हरतिर्गत्यर्थो भवपूर्वः प्रत्यवसावार्थ इति केपदाच्च नगतीति सूत्रे हवसोरप्रतिषे
यः संप्र हरेते गजान इति हिंसार्थे पवभाष्य उदाहरणाच्च तत्रैव न वदित्वा गत्यर्थः दे
शान्तरप्रापणं दिवदेर्य इति भाष्ये ए प्रापणस्य गतिताभाववोचनाच्च नगत्या
र्थत्वेन तेषां ग्रहणं प्राप्तिश्च संवत्समात्रेन संयोगपदसंख्येयं प्राप्तेन प्राप्तेभ्यः प्राप्तेत्या

82

नत्र

दिव्यवहायत आदिकर्मणिचकर्तवित्तः देशान्तरप्राप्तेः परंगतिविना न पयस्याच्च वि
 न्नातरीयकतया गतिप्रतीतिरः स्वैव तादृशमपि गत्यर्थकत्तममिमत्प्रवार्तिका
 रंभः वस्तुतः प्राप्तिरेवेति अनेन सूचितम् हिंसेति हिंसागमदणोवभक्षयतेर्हतिर्वा
 य्या भाष्यप्रयोगादेवेति आथानार्थकचदादिभिन्नस्मरणेरेवयोगेन द्वाष्यप्रमाण
 कर्मत्वाभावोचदादेस्तु भवत्येव कर्मत्वमिति भावः परास्ता इति उदंचकैपदा
 नुरोयेनोक्तम् वस्तुतः शब्दक्रियाणामिति पक्षे भाष्ये द्वाययतिशब्दयति कंदय
 तीनां निषेधउक्तो नतशब्दकर्मकाणामिति पक्षे एवं च तत्र पक्षे शब्दाययतो प्रति
 षेथान्तत्वा कर्मकशब्दायतिसत्वेन मानं शब्दस्थानार्थसंग्रहीतत्वेपिवदिर्भूतः
 आदिकर्माभावेन मानमिति बोध्यम् म् व्याचक्षेति तेन न बोधनातिरिक्तार्थस्य

रव्य

श. २.

१५६

वे

द्विकर्मकत्वे अन्यथा प्रसिद्धार्थपरिग्रहोऽर्थपदेत्यादिति भावः ग्राहेः बोधनातिरिक्तः
 ग्राहः ततश्चेति पदं च वाचिकं रात्वा न्यपदार्थाभावाच्च वद्व्रीहिर्न सादिति भावः
 प्रतिग्राहे त इति अस्य जाययेत्यादिः तत्र जाया प्रतिग्राहे त शब्दयोस्तृतीया तत्पुरु
 षेकत्वावद्व्रीहिः कार्य इति भावः वद्व्रीहिणा तृतीया तत्पुरुषस्तु ह भो वि
 थायकाभावात् अवयवेन सामर्थ्येऽपि सदा येन तृतीया तस्या सामर्थ्याच्च तवाह
 जायानिष्ठेति ननु द्विकर्मकत्वेऽपि येन तृप प्रयोजक कर्माणाः कर्मत्वाविवक्षायां
 गन्धमालादयः कर्मणोपवर्तेऽहसिद्धिरिति चेन्न शिञ्जत्पत्त्यर्थप्रयोजकजाया
 याहेतुत्वावश्यकत्वेन हेतोश्च कर्तृप्रयोजकत्वरूपत्वेन प्रयोज्यायाथेनोः कर्तृत्वार्थ
 जायानिष्ठप्रेरण विप्रयीभूतव्यापाराश्रयतविवक्षायां आवश्यकत्वेन हेतुशार्थस्ये

84

85
 वतत्कर्मसंज्ञानिमित्तकोनोप्रवेशेनेदृशेविषयेकर्मत्वाविवक्षाया उपपादयितु
 मशक्यत्वात् कर्मत्वशक्तेरपि तत्समनियतत्वेनापिविवक्षाया असंभव इत्यभि
 मानात् नचनिवृत्तप्रेषणप्रतिग्रहत्वात्तेर्णिचगंथमाल्यकर्मण्येवते इष्टसिद्धि
 र्जायापदेनेषष्टीसमास इति वाच्यम् प्रकृतौ वतदर्थलाभेणिज्जपादनस्यापुष
 तापत्तेः ननुगवादिपदानांविग्रहेस्वार्थमात्रपराणां समासेऽन्यपदार्थपरत्वमि
 वप्रतिग्राहितशब्दस्येतेनपरत्वेपि हतौ गंथमाल्यपरत्वं भविष्यतीत्यत आह आ
 न्यपदार्थेति तदंतर्भावेनैकार्थीभावस्य सूत्रव्युत्पत्त्यादिवलेनोगीकारेऽप्यन्योत
 र्भावेण तत्सीकारेमात्राभाव इति भावः व्याख्यानात्संचातग्रहणस्थिते व्याख्या
 नेवीजाः भासंदर्शयति पूर्वनिपातेति निविशते इति अतएव सत्वे निविशते इ

य

श. २.
१७७

86

निभाषप्रयोगः संसृजते भाषप्रयोग इति. समर्थसूत्रस्य इति शेषः उपसर्वयोक्त
साविति उभो शि उभशब्दद्वयदितसमुदायोद् शब्दत्वं पदार्थ इति बोध्यम् उभश
ब्दस्य शब्दपरत्वाद् द्वित्वविषयेऽपि नात्र वार्तिके उदाहरणोक्तं अंतरात्वात् पूर्वमेवाय
चित्तत उभयशब्दात् सम्यक्तद्वयदितसमुदायोद् शब्दकत्वं मत्स्येति न दोषः द्वित्ववि
षय इति. ह तौ कृतायामित्यर्थः प्राचीनैर्हि उभो साम्नासंस्पृतिनिर्देशेन द्वानि
चतुर्के परतपवायजिति व्याख्यातम् तदाह उभशब्दादित्यादि एवं चेतयो
लक्षणाश्रयतां व्यर्थमिति भावः अस्मिभक्तिव इति अनृत्यन्तविभक्तिव इति
तदर्थ इति तच्चाख्यातारो हृष्टोत्तवलेन तथेवलाभात् तदभिप्रेत्याह नान्त
मेति अतिदेशादिति अतिदेशेनावयतादित्यर्थः अद्यादित्यादिति कृष्ण

संवंधिपार्श्वद्वयाभ्यामागता इत्यर्थे पंचम्या क्लृप्तमित्यने सामानाधिकरणेन
विनापि संवंधे विशेषविशेषणभावेन षष्ठेति भेदसंवंधे वैकविशेषवि
शेषणभावेनेत्यर्थः नाम्नोरित्यनेन क्रियाकारकयोः क्रियाकारकभावद्वय
कारकविभक्त्यर्थसंवंधेनान्वय इति सूचितम् वेद्यधिकरणेति षष्ठाव।
त्येतद्वेद्यधिकरणोपलक्षणमिति भावः क्रियान्वय इति बोधनीयक्रिया।
न्वय इत्यर्थः थिकशब्दयोगाभावादिति संवंधनस्य क्रियान्वयान्नतक्रियये
वध्ययोगो न तेनापीति भावः व्याख्यातमिति तात्पत्यादेर्दोषादेन न योग इति
भावः सापदस्य चाध्याहृतत्वमित्यनेन मामित्यनेन वान्वय इति तात्पर्यम् कार
कविभक्तित्वमिति कर्तृकारकविभक्तित्वमित्यर्थः संवंधनपदार्थदेवस्य ता।

य

श. २-

१७८

मित्यनेन सहामेवेपि शब्दतः क्रियाश्रयत्वादिति प्रतीतेरुपपादनस्याशक्यतया क
 त्वत्वं डल्लभं वास्तवक्रियाश्रयत्वात्मादा कर्तृत्वेतत्तद्वह्यपक्षवदिति भावः नास्य प्र
 हतिरिति अतएव सर्वेषामध्यमत्वात् ननु पर्युपरिवर्ततत्वाद्यौ न द्वितीया
 अत्र पर्युपरीत्यासातिशयोः यौ न सामीप्यं वीक्षाद्विर्वचनं चात्रेति बोध्यम्
 उपसर्ग इति वभक्षितान्वितप्रत्यर्थसंबन्धस्य क्रियागतत्वात् वभक्षितस्य न भा
 तीत्यन्वय इति भावः मध्ये इति अतएव इति हि मध्ये इत्यर्थकं लक्षणोति ह्यदा प्र
 काशेन विद्युत् विद्योतनात् ह्यदालक्षणं विद्योतनं लक्षकर्मणीति ह्यदा
 पदार्थस्य सेचनं प्रतिकर्मत्वात् अतएव ह्यदक्ष्यप्रतिसेचनमित्यादौ यष्टी
 ति भावः विषतयेति अन्यद्योत्याया वीक्षायाः संज्ञाप्रतिनिमित्तत्वादिति भावः

88

इतरेलक्षणदयस्तुद्योत्यायवेतिबोध्यम्-इतिनभवतीति-विशिष्टक्रियासंबंधेवि
शेषणेनापिसंबंधात्प्रातिगितिभावः यतस्तत्सर्वदृष्टज्ञानरोधेनकर्मत्वाविवक्षा
यामपिद्वितीयार्थसंज्ञायाच्चावश्यकत्वात्-किंचपरेक्रियाविशेषकेतुर्न्यथेत
नकर्मप्रवचनीयत्वस्यैवानापत्तिरित्यननुविक्षरः ननुत्रार्थभागाप्रतीत्याकथं
निषेधोक्तः-आह-अत्रचेति-अर्थतोभागेपर्यवसानमादायनिषेधप्रवृत्तिरिति
भावः कालाद्येति-येनकालेनाधुनाद्येतत्संयोगस्तद्वृत्तिभामित्यर्थः तस्मादि
तिअतरेगताचेत्यपिबोध्यम्-यतेनशेषग्रहणान्ननुहोतोतेनैवेतिपरस्तम्-इति
द्वितीयाकारकम्-प्रधानीभूतेति-प्राधान्यंचकर्तृप्रत्ययसमभिद्वारेधात्वर्थनिष्
विशेष्यता-निवृत्तिप्रकारतानाश्रयथात्वत्-धातुनोक्तक्रियेकारकेनित्यं

कर्तृतेष्वन्तेऽत्यन्तयः यद्वापागदिति अनंतरशब्दयोरो दूरीतिकार्यैरिति सूत्रेण पंच
 मी-यत्र-येषां कारकाणां मध्येऽर्थः वस्तुतः वस्तुनीत्यर्थः सार्वविभक्तिकस्तुमिः
 श.२. तत्कर्तृत्वादिकमनिर्दिष्टं इदं वस्तु कुत्रैवेत्यादिक्रमेण निर्दिष्टमित्यर्थः दियतो वस्तु
 १०६ व नततद्द्वयेण व्यवस्थितं तामेवा वस्तुदर्शयति स्थलेत्यादिः कारकत्वमिति वि
 शेषणत्वादियथा खिजकुन्मादाव व्यवस्थितं तद्वाप्यमधिकरणत्वादिकंचेत्य
 नो र्थः तद्वाप्युदात्तं पचतीत्यत्र कारकस्या पितृण्डुलानामोदने पचतीत्यादावोदत
 यदार्थान्वयेन प्रसृततादर्शनात् कारकत्वस्य अभिचारो दृष्टव्यः प्रकृतव्यक्त्युपेति
 प्रकृततया व्यवक्तीत्यर्थः अनेकथात्वेमेव दर्शयति एवं च पचेरिति तद्वाप्युल्लेखार्थं
 दिपरत्वेति आदिना आपाकसमाप्तिथारणम् अवयवविभागादीति आदिना।

व.

त.

रोदिकादावयवमेतन्नम् ताण्डुलाःकर्तारइति कर्मकर्तरीत्यर्थः संप्रदानां योस्तु न
 कर्तृत्वविवक्षा शब्दशक्तिसामाव्यातद्व्यापारेथानोरहतेरिति बोध्यम् उपातेइति
 ५ उक्तेइत्यर्थः स्वकाशत्वे ज्ञानविषयत्वे कर्तृकर्मविरोधइति अभेदे आधाराथेय
 भावस्यविषयविषयिभावस्यवाभावादित्यर्थः शब्दविशेषोपाधिकस्य शब्दविशे
 षनिमित्तकस्यकर्तृकर्मशब्दयोगाग्रयविषयलक्षकत्वे स्वप्रकाशकत्वेइत्यस्य प्रका
 शपदव्यवहार्यत्वइत्यर्थे चालक्षणेवदोषइति बोध्यम् परेति कर्मताभिमतताये
 दयापरेत्यर्थः गम्यादिकर्तयेति वाप्तिवारणायैदम् अपादानेइति प्रयागात्काशीग
 ह्यतीत्यादौ तस्यापि क्रियाजन्यविभागाग्रयत्वादिति भावः यात्यर्थतावच्छेदकेति सं
 योगस्यैव तस्यात्मेन तन्विभागस्येति भावः तस्यैवेति एतत्तात्पर्यतावच्छेदकत्वेवेत्य

श.२.

१८.

यः वचनवलात् गत्यादिनियमवलात् ननु विभागस्य तत्वेन कर्तरिति तथा युक्तमि।
 ति च प्राप्नोति अथादानप्रकरणेऽवयवविभक्त्या विभागस्य तात्पर्यं यावत्तमाणा तादिस ता
 त आह एकसंज्ञेति सप्तकोशाया इति विषयं भेदेऽन्यादौ सावकाशाया इत्यर्थः
 कर्तरितिकर्मसंज्ञात्वादानतत्त्वपरत्वाच्चायिका अतएव ग्रामं त्यजतीत्यादौ द्वि
 तीया सिद्धिरिति तात्पर्यम् अथादाननिष्ठविभागीयसंवयस्य फलज्ञानवच्छेदक
 त्वान्न दोष इत्यपि बोध्यम् अतएव एकसंज्ञाधिकारे संज्ञयोर्वाच्य वाचकभावा
 देव अहेकारादिति आदिना शरीरस्य विभक्त्यपस्थितानामिति विभक्त्यर्थस्य संस
 र्गात्मनेतदंतोपस्थितानामित्यर्थः व्यत्यास इति तद्व्यात्यासेनैव यात तत्तु डपा
 स्थितिरित्यर्थः तत्र व्यापारजन्यफलमेव यात इति भावः तदिष्टापत्तीति ह्यत्र

कृत्यर्थक्रियायामपिकारकाणामन्वयादितिभावः तत्रैवमानमाह कर्त्तृति-
 यत्तुभवते क्रियायांप्राथमिकान्वयेनतद्धिभक्तौकृतंतेनषाष्टिकान्वयेतेषां
 वारितार्थमिति तन्न भवतिक्रियायां कर्त्तृत्वेनान्वयेकर्त्तरुज्ज्वलत्वात्तृतीयानाप-
 त्याहरिणात्रातइत्यसिद्धापत्तेः करणत्वेनाहान्वयेषाष्टिकस्यापिद्विकर्त्तृक-
 त्राणकर्मणोबोधनापत्तेः कर्त्तृत्वेनोत्तेनसमासविधायकासंगतिश्चयत्त-
 त्ककर्त्तृककर्मविषयमिति विग्रहवाक्यजबोधाभिन्नबोधस्वीकारेनेमानमतश्चा-
 ह षष्ठ्यर्थेति आकृतीति इदंचयथायोगं सर्वसर्वविभक्त्यपवादः नास्तीतिना-
 मसंबन्धितीक्ष्णत्ववानित्यर्थः करणशब्दानुवृत्त्येति एकसंज्ञाधिकारेणवेति-
 बोध्यम् नन्वमनसादेवअपसंगतं-कृद्योगलक्षणषष्ठीप्राप्तेः नचकर्त्तृसादृश्या-
 च

५३

श २.

१८१

त्वा

तत्रमात्रव्यवहारोपात्तार्थप्रयत्नेवकर्मणो ग्रहणं अतएव को कं पाक इत्यादौ षष्ठी
 नेति बोध्यम् यातये भेदेनान्त्यिकर्मग्रहणेनैव तडपपत्ता वत्रा प्रवृत्तौ मानाभा
 वात् अनितं चेदमाकडारसुत्रे कै पटे तादृशसंज्ञासत्ते दृढतरमानाभावश्चेत्या
 ह्येराह किंचेति कर्मत्वेनेति न च वै कल्पिकत्वेप्यन्तविद्यमानकर्मत्वाभा
 वः सिद्ध इति वाच्यं तत्रात्यन्ताविद्यमानकर्मकाणामेव ग्रहणो मानाभावेऽस्यामत्र नि
 र्दिष्टतत्त्व इति भावः कलांतरमाह अणावितीति दीव्यतेः दौर्देवदत्तेनेति भावे
 लकाराभावः कलमित्यपि बोध्यम् कलात्वाच्च तृतीयेति समावेशफलं द्विती
 येतीति अद्यात् दीव्यतीत्यत्रापदस्याद्युत्पत्तेरनेलक्षणं न च तदाकरणत्वे अ
 दौ रित्यर्थे अद्यानिति न भवतीत्यन्ये यदैव सत्रशक्तिरिति दिव्यात्तथेति नृ।

पितृसाथकतमत्तशक्तिरित्यर्थः सहयुक्तेः अत्राप्रथान्येनामशाब्दगणायन्त
 यित्वाभाव इत्याह पितृरिति अर्थ इति पुत्रसाहित्यवान्पिता आगत इति बोधे
 साहित्यस्य पुत्रेणागमनसंबन्धपदसंभव इति पश्चात्तस्यापि मानससूतसंबन्धे
 बोध इति भावः शाब्दत्वे च विवक्षानिवर्धनम् एवं चैषु शाब्दतद्व्यपविशेषणो
 भावकृतो विशिष्टाभावः सदैव पुत्रैर्दृशभिर्भारं वहतीत्यादौ विद्यमानता वा
 चिसहशब्दयोगे क्रियाद्यन्वयित्वव्यपविशेषाभावकृतो विशिष्टाभावो दशा
 नोपुत्राणां विद्यमानतेर्पीत्यर्थ इत्यन्यत्रः अतरेगात्वादिति प्राचीनैरतरेगात्वे
 मूलकतयोक्तात् उपपदविभक्त्येति न्यायादित्यर्थः वस्तुतस्तद्वाचनिकमेवे
 त्यतरेगात्वे तन्मायोपलक्षणबोधम् प्रथमायाश्चकारकविभक्तित्वमनभिदि

95

श. २.
१८२

तथादेभाष्ये वदुः प्राः स एव च नत्र प्रपंचितं च अंतरंगत्वेन युक्तम् पश्य पवादत्तमि
व प्रथमा पवादत्तस्यास्य पदविभक्तीनामापत्तेः अंतरंगत्वेति न्यायेन प्रथमा
पवादस्यैवापत्तेः उपपद्यते पदविभक्तेरिति न्यायेन च वाच्येनिके सर्वतोऽवलंबने कार
कविभक्तेर्वायित्वाच्चेष्टपक्षः पवादत्तस्य पदविभक्तीनामवतिष्ठते किंचो
पपदविभक्तेः पदं लक्षणमिति कत्वं बत कारकविभक्तेः क्रियानिमित्तकत्वात् न
त्वेऽहं पवादस्य न च संबंधस्य क्रियाकारकभावमूलकत्वेन तत्प्रयुक्तं कार्यं वहिर्ग
गं पुत्रे पितृतीयानापत्तेः रक क्रियाकर्तृत्वे मूलकत्वात्सादितस्य क्रियायाः प्रथा
न्यातन्निमित्तिकाविभक्तिः प्रवलेत्यपि युक्तम् अप्रधानक्रियायामपि कारका
न्ययदर्शनात् तदेव धनयन्नाह इत्यादौ कारकविभक्तेरिति आदिना पुत्रेण

सहारातः पितेत्यस्य संयद् इत्यलम् आर्श आद्यजंत इति व्याख्यानादिति भावः
 अन्यथा येन भोगेन करणात्तादिना वयवेष्वविकारो लक्ष्यत इत्यर्थापत्त्यादिका
 एतन्मस्येत्यादौ प्रथमं वाच्यतामणवचनाकाणश्चाब्दादेव स्यात् अक्षाणाका
 ण इत्यादौ तेष्वेव स्यादिति बोध्यम् प्रकृत्यर्थेति आर्श आद्यचुप्रकृतेरित्या
 र्थः शरीरेणैव वयवस्य लक्षणम् संभवतीति लक्ष्यं संभवतीत्यर्थः द्रव्यादीति
 आदिनामणक्रिये एवं च त्रितयसाधारणं हेतुत्वं नियतक्रियमिति क्रिययानि
 यतमित्यर्थः क्रियामात्रविषयमिति यावत् हेतुकरणयोर्वैषम्यात्तस्मिन्प्राह
 अनाश्रितेति यत्वं च करणात् हेतुत्वविषयकशाब्दबोधाय सूत्रद्वयमित्या
 र्थः विकल्पत इति तदर्थत्वेन विवक्षायां चतुर्थ्या हेतुत्वेन विवक्षायां तृतीया

या ५ प्राप्ते विवक्षाभेदेन विभक्तिद्वयमित्येतावता योर्विकल्पव्यवहार इति बोध्यम्
 फलेन सहेति तच्च फलं फलत्वेन तृतीयार्थ इत्येके हेतुत्वेनैवेत्यन्ये अथ
 यनहेतुको वासस्तृतीयायाम् चतुर्थीमथ यनोपकारको वास इति बोध्य इति
 मते इदम् अथ यनोपकार्यको वास इति बोध्यश्चतुर्थीमिति मते तत्राप्यभेदभा
 नमेवेति बोध्यम् ~~यनोपकार्यको वास~~ गम्यमानेति अमेणोत्पादिपद
 ज्वोथविषयेत्यर्थस्य हेतुसद्व्युक्त इत्यत्र भाष्ये तदाह नत श्रूयमाणेति
 श्रूयमाणसमात्रवाचकपदजन्यविषयेत्यर्थः ज्ञाप्यते इति चतुर्थीविदि
 ततृतीयायुक्तादा एवात्मनेपदमिति नदर्थः साचेदित्यनेन तस्याः क्वचित्कं
 ज्ञाप्यते तेनाशिष्टव्यवहार इत्यंशोपसिद्ध इति भावः ॥ इति तृतीया ३० ।

पा. ३.
 १८३

७४

अपुनर्ग्रहणयेति इदंच स्वस्वत्वनिवृत्तेर्वाचातास्वीकारफलप्रदर्शनेन तथात्वा
 र्थानिविष्टमिति बोध्यम् भावः इति आधीनीकरणद्वयेऽर्थेऽत्यर्थः नष्टद्रा
 यमतिदद्यादित्यत्र मतिं तज्जनकं शास्त्रेनोपदिशेदित्यर्थः अंग्रह इति अतएव
 क्रियाग्रहणं कर्तव्यमिति वार्तिके भाष्यप्रत्याख्यातं भाष्यांतरमप्याह त्वडिके
 त्यादिः चपेटाददातीत्यत्र संयोगोऽर्थः शेषित्वमदृश्यत्वं शेषत्वमप्रधानतत्त्वपम्
 शेषित्वनास्तीति पद्यपि ग्रामसंस्कारार्थमजानयनेन तदपि ग्रामस्थास्ति तथाप्य
 जायाश्च परत्वात् कर्तरिति कर्मसंज्ञाया वाधान्न दोष इति तत्त्वम् अस्मात्कर्मणी
 ति ऋदेऽश्रुदेरित्यः प्रीडगतादिति देवादिकादित्यपि कश्चित् हरिं प्रीणयती
 ति प्रीयमाण इति निर्देशेन प्रीयात्वर्थकर्मणाः संप्रदानत्वाभावज्ञापनादत्र न संप्र

श २
१८४

दानमितिभावः न च नदभावेऽत्र स्पशेयतविवक्षायां चारितार्थं
नयत्वातया वाथ सिद्धिरिति वाच्यम् देवदत्तं चोच्यते तस्याप्यायतेः कृपांस्तो त
ति कृत्वा परमे कृपां कथयतीत्यर्थः शीघ्रमात्रपदेन प्रथमोपस्थितत्वास्मि
त्तु प्रकृत्यर्थकर्मवशात्तस्यापि ज्ञापनविषये ताच्छान्दस्यपयतिरिति भावः कु
डोदेशपि कुत्वादिना बोधनमर्थ इति बोध्यम् अन्वेति ति प्राधान्याद्गीष्मानपदे
नार्थकर्मणापवग्रहणमिति तदाशयः तदेवाह कृपायेति कारकशेष
त्वादिति कर्मणायमभिप्रेतीति संप्रदानत्वाविवक्षया शेषत्वादित्यर्थः सप
त्नीभ्य इति तत्र ह्वा नेत्यन्तमधिकार्यकथनम् स्वाभिप्रायं कृपां बोधयति
त्यर्थः एवं शायत इत्यपि व्याख्येयं सिद्धमिति स्पष्टहणीये कर्मणपनीय इति भा

वः यदाति कर्मणः शेषतः विवेक्षेत्यर्थः इति स्थितमिति शेषतः विवेक्षायां चार्थः
 तार्थेन कर्मसंज्ञा बाधकता योगोत्रादृचिः संप्रदाने इति वाङ्मलकादिति भावः
 व्याख्येयमिति वृष्णपवादता च्छेपतः विवेक्षाकर्तृमशकोत्यभिमानः अमर्ष उ
 ति वाक्यचक्षुरादिविकारानुमेयः प्रवृत्तकोप उ तर्थाः अपकार इति अपका
 रविषये ह्येत्यर्थः असहन उत्कर्षविरोधि धर्मोपायानुहृलो व्यापारः गणेषु गण
 रो विषये दोषारोपः दोषता पानुहृलो व्यापारः अकर्मकतादिति क्रोधजन्य
 स्फुल्लस्य देवदत्तादौ संज्ञितस्य धातुवाच्यतादिति भावः द्वितीयमिति तत्प्रयो
 गिका कर्मसंज्ञेत्यर्थः प्राथमिकेति राधीक्ष्यः प्रसविषयकपर्यालोचनम
 र्यस्तत्र प्रसविषय दृष्टफलाश्रयत्वात् कर्मप्राप्तिरिति भावः इत्यर्थाभ्युप

101

ति

श. २.
१८५

गमेनेति. तस्यप्रधानीभूतंथात्तृथोप्रयोज्यत्वेनतदप्राप्तिरितिभावः कर्मतेप्रा।
मइति शंसितः शंसनविषयहृषान्नकूलवापरलक्षणप्रोत्साहनेतयोरर्थः शंसि
तःप्रोत्साहनेकर्मतयान्वयः होतश्चशंसितार्थभेदान्वयः एवंचकर्मसामानाधि।
करापात्कर्मत्वप्राप्तिरितिभावः यनादीति आदिनाडुर्मिदोऽन्तं अनेकभेयेति. सा
क्षात्परंपर्याचेत्यर्थः ब्रह्मणायदधीत्यादौतद्भोजनोपकारकत्वेनतदुपकारक।
त्वेवोध्यम ज्ञानात्मनेति आत्मशब्दस्तद्धृतिथर्मपरोज्ञानत्वेनपरिणामतइत्यर्थः
एवंचतस्यविकृतिवाचकत्वाभावान्तचतर्थीकिंतत्तृतीया. ज्ञानत्वविशिष्टत्वात्
रप्राप्तिर्हिपरिणामइतिभावः प्रथमैवेति सत्प्रादानकोज्ञानद्वयःपरिणामइति
तदावोचः समासविधानादिति. चतर्थीतदर्थेति हितसुखयोगेसमासविधानात्

102

ज्ञापकादित्यर्थः तदाह पवमिति ह्यज्ञावाशीर्यप्रतीतेर्नचतृतीचाशिषीतिचतुर्थ्य
 हितयोगेनिर्वाहः आशीर्ययोगेआशीर्विषयस्यविधेयत्वेतदाश्रयस्योद्देश्यत्वेचप्रती
 येतेनचवृत्तौतथान्वयोव्युत्पत्तेरितिहरदत्तइतिदिक् नहिफलार्थेति पद्यपिब्राह्म
 णायदधीत्यादौब्राह्मणीयभोजनोपकारकमपिद्वयितद्वाराब्राह्मणोपकारत्वेतथा
 पिफलेनाहरणद्वाराहानकोपियानक्रियोपकारइत्याशयः तस्मिन्नेवेति भाववचन।
 न यज्ञादीनांतस्मिन्पवादतयातत्समानार्थत्वात् एवंचप्रथमापवादइमितिभावः द्विषे
 वियातायविधातमिच्छतेइत्यत्रविधातायेतितादर्थ्यचतुर्थी विधातार्थयद्विधानेतद
 र्थेद्वावतइत्यर्थः एतेनात्रतस्मिन्नातादर्थ्यस्योक्तत्वात्कथंचतुर्थीत्यपास्तम् उत्तरक्रि
 ययोस्तद्योतनेपिपूर्वक्रिययोस्तदद्योतनात् कर्तुःप्राधान्यादिति एवंचतादर्थ्य।

103

पृ २-
१८६

चतुर्थस्तत्राप्रतिनियमासंभवइतिभावः विभक्त्यर्थेति तादृश्यार्थइत्यर्थः इतिचत
 र्थी ० प्रकृतेति कर्तव्यमिवाप्रकारणायसत्तत्तं अन्यथाकर्तृसंज्ञायाऽयमपवादः
 कर्तृसंज्ञातयवत्यादियोगेचरितार्थी - कर्मणिग्रामेव्याप्तिवारणायविशेष्यम् अत्र नि
 थित्वंनविद्यतेइति तदुपात्तक्रियानाश्रयत्वादितिभावः नविद्यते - तदनाश्र
 यत्वादितिभावः अतएववशादितितद्वात्पातगतनोवेशादित्यर्थः तदावेशादिति
 पाठेनमात्रावेशात् विभागमात्रावेशादित्यर्थः विशेषणमिति वस्तुतोऽवध्यवधि
 मद्भावद्वयविभक्त्यर्थसंवेधेनफलाश्रयेतिप्रसंगवारणायफलतावच्छेदकसंवेध
 स्यकर्मलक्षणोनिवेशान्ततदाश्रयस्यकर्मत्वेविभागजन्यसंयोगस्यथात्वर्थः त्वा
 द्येत्यन्यत्रविस्तरः निवृत्तीति - विस्मयेत्यर्थः इष्टापत्तेरिति - शेषतविवक्षायाकस्ये

सूत्रद्वयविहितविवनपवादस्येत्यर्थः तत्रमंत्रेइति सूत्रे उपपदानोयाह नोचष्ट
 यकपाठेकर्तव्येसमुदायोच्चारणमलाक्षणािकानानिपातनार्थतनुशेषतशदेक
 त्वाचित्युपपदेवहेः कर्मणिप्रत्ययः उक्त्येककर्मणिकारणोचोपपदेशेः प्रत्ययो
 नलोपश्च अस्यनलोपेयिनहृदिः उक्त्येककर्मणिकारणोचोपपदेशेः प्रत्ययो
 स्यानिपातनक्रियते इतिभाष्येणतत्रतदभावस्यापिनिपातनात् दाशुदानेइस्मात् त
 त्पुनःपूर्वकात्प्रत्ययः कर्मणिदाशआदेर्इतंचेतिवहियजोरिति शंसेरप्युपलक्ष
 णमिदं किंचोक्तभाष्याडकस्यणमित्युच्चारणमपिप्राचामसंगतम् नचडसूत्रवि
 थेषः अवयाःसेतवाः पुरोडाशेतिपदोतविषये एतेद्वयमिद्वेरितिवाच्यं हृदो
 अतःपरत्वाभावेनोत्तानाद्यतश्चेतवोम्यामित्यासिद्धापत्तेः अप्रवृत्तेरिति ननुप

द्य

श २-

(३५)

३१

कव्यव

तविषयेवासदृशप्रत्यायेनगिवनप्राप्तिनिपातनंचेदमुभयोरतएवकृतस्यादितिचेन्नड
 स्वकव्यः किंप्रयोजनंर्वर्थक्रियतेर्वर्थनिपातनंभवयाः श्वेतवाउतितन्नवक्तव्य
 अवश्यतद्वक्तव्यउसारंभेपिसंबुद्धोदीर्घार्थतदि उक्तव्यः उतपिक्तव्यः श्वेतवो
 भ्यामित्यर्थमितिभाष्यविरोधात् अन्यथागिवन्यत्वे एतार्थमपितस्यावश्यकतेन
 संबुद्धोदीर्घार्थमितिभाष्यस्यनिर्दलतापत्तिसमादत्रवार्तिकनमेवासदृशप्र
 त्तिकादिष्विवस्थितविभाषांगीकार्याहप्रकरणेसूत्रंउक्तकृताः सोऽकरणात्
 कृतगिवनंतेरुत्तमात्रस्यैवतदिहत्वात् श्वेतवोभ्यामितिप्रयोगेत्तसूत्रकृतजाना
 तेवेतिस्येभाष्यविदांकेचित्वापिनआदेशोऽस्यैवतवहादीनाउत्पदस्येतिवार्तिका
 त् यजत्संवयिनोगिवनः प्रत्ययस्यउत्पदंतेपदस्यभावित्वेइतितदर्थः अतएवह

निरुक्तागिवनं प्रक्रम्य येन वा ३ सुदादतमेवं च वा स च पस्यात्र विषय एव नेत्याहुः य
 तादिति नित्यत्वेन नान्यस्य शब्दांतरस्य प्राप्तेः सत्तेत्यादिति उभयोरपीति भावः अतो
 लाक्षाणिकत्वेनातिसंतस्य न्यसनप्रवृत्तिः न च प्रत्ययविशेषायेन सत्तायेदयोतरे
 गत्वादत्वेन पसिद्धो देवार्थतादृशांतरंगतस्य शास्त्रिणाश्रयणाच्चापनार्थत्वादतएव
 भाष्ये इदं शास्त्रमंतरंगेन काव्याश्रितम् पुनः प्रसंगेति कृताकृतप्रसंगितमात्रेणति
 त्यतायां साधिसुवचाशब्दांतरप्राप्ताः नित्यत्वमभ्युपेत्य प्रवृत्तेर्भाष्योक्तसमाधिमा
 ह सक्तुदिति अतएव यो रित्येतदेव सक्तुदिति न्यायायकमिति तदाशयः न्याय्यतादि
 ति वस्तुतएवामनीयानमेव यतदाशब्दव्यालक्षणाप्रयुक्तेति भाष्योक्तेः अ
 सार्थश्चाष्टनशब्दे उक्तः द्विवचनोपपत्तये आह प्रथक्यदमिति अत्र गौरवं मत्ता
 य

107

श २.

(३२)

प्रकारांतरमाह प्रथमाशब्द इति पदे चतस्रे कत्वा नेशब्देन समासे द्विवचनमिति भवः
तस्यापीति अंत्यलोपस्येवेत्यर्थः अनेनायमेव पक्षः सूत्रसंमते इति सूचितम् किंच
शेषस्य लोप इत्यर्थे कलाभावः अंत्यलोपेण स्य विभक्तिसन्निपातनिमित्तकत्वात्सा
निपातपरिभाषया बुद्धावित्यत्रेव दायो निवृत्तेः शेषग्रहणं तभाष्ये प्रत्याख्यातमेव
सप्तद्विर्देशप्रत्याख्यातायेत्यस्य प्रत्याख्यातमेव ज्ञायः तदा दीनाम इति सू
त्रभाष्यार्ते यं पक्षस्तत्रैवाहुरित्युक्ता बोधिता इत्युक्त इत्यन्यत्र निवृत्तमित् अ
नस्या अंगवतशास्त्रस्य दीर्घा भविष्यतीति नन्वेनेदीर्घोपचामिभो इति वज्ञा
नामिभो इत्यादावनेत्यस्यापीति सूतेन स्यात् अत आदित्येव मिद्वेत्तत्रत्य दीर्घ
ग्रहणस्य सन्तनिवर्तकत्वात् नचानेत्यस्य पदस्य ढेरिति तदर्थत्वात्कथं पंचमीत्यादौ

